

yeniden **millî**

MUCADELE

**EMANETLERİNİZİ
KORUYACAĞIZ**

24.30 AĞUSTOS 1971

YIL:2 SAYI:82

Tarihin En Büyük Katliamı

Muhafazakar senatör James Eastland geçen hafta Washington'da bomba tesiri yapan açıklamalarda bulundu. Eastland K. Çin ile ilişki kurulması için önce onun yakından tanıması gerektiğini söyledi. Eastland 46 sayfa olarak basılıp neşredilen bir kitaptan esinlenerek yapmış olduğu açıklamalarında 1927 yılından beri süregelen komünist Çinlilerle Milliyetçi Çinliler arasındaki çatış-

malarda 34. 300.000 insanın ölümüne sebep olduğu için Mao'yu suçlamaktadır.

Güney Karolina Üniversitesinden Dr. Richard Walker tarafından, Sinolojist bir arkadaşının yardımıyla «Çinde komünizmin İnsana Verdiği Değer» isimli bir kitap neşredildi.

Walker'e göre Çin-Japon ve Kore savaşlarında en az 3.034.000 sivil öldürüldü. Birkaç milyon Çinli 1949-52 tasfiyesi sırasında öldü, 1958-61 yılları arasında 2 milyon, 1966-69 Kültür İhtilali sırasında 500.000 ve birçok bölgelerde yaşayan azınlıklardan da 1 milyon kişi öldürüldü. 25 milyon kişi de çalışma kamplarında eridi. 1948 den 1958 yılına kadar imha edilen insan sayısı 30 milyona ulaştı.

Walker vermiş olduğu rakamlar için Moskova Radyosu, Washington Post New York Times, Millî Emniyet de dahil olmak üzere birçok kaynak zikreder.

Mao'nun kendisi 1949-52 yılları arasında toprak ıggalleri sırasında ölenlerin 800.000 civarında olduğunu tahmin etmiştir. Fakat Çin uzmanı Stuart Schran gerçek rakamı 3 milyon civarında olduğunu söylüyor. Kaç Çinlinin sürgüne gönderildiği ve öldürüldüğü ise belli değildir.

Kolombiya Üniversitesi Çin İşleri uzmanı Donald Klein rakamın 2.000.000 olduğunu söylüyor. Diğerlerinin tahmini ise 6-8 milyondur.

Şüphesiz bu rakamlar değişmeyen istatistiğin klasik örnekleridir. Fakat Dr. Walker'ın söyledikleri de çok fazla olsa gerek.

TIME Ağustos 23, 1971

Yahudi Politikası İnsanlığı Tüketme Savaşında

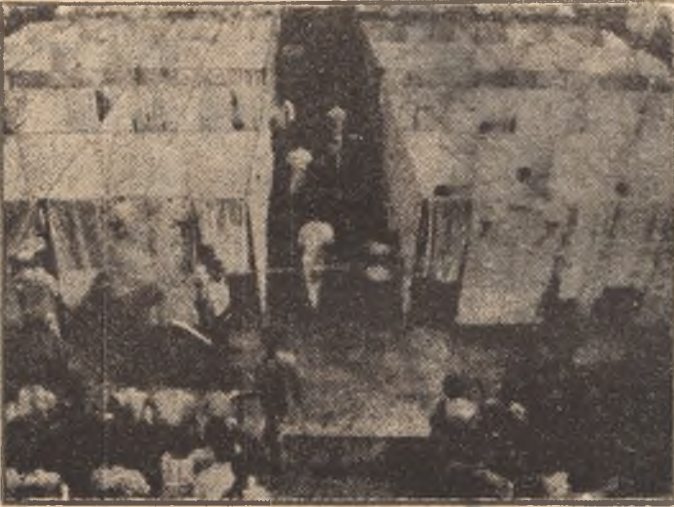
Dünyanın her yerinde «Doğum kontrolü» beynelmilel yahudiliğin direktifleri altında tatbik edilmektedir. Yahudi Rockefeller'in sırf doğum kontrolü için milyonlarca dolar fon ayırdığı bilinen bir gerçektir.

Geçen sayımızda beynelmilel Sionizmin gedikli başlarından David Ben Gourion'un LOOK mecmuasının 16 Ocak 1962 tarihinde neşredilen

bir beyanatını yayınlamıştık. David Ben Gourion bu beyanatında doğum kontrolünün Hindistan'da ve Çin'de nüfus artışını durduracağını söylemiştir.

Beynelmilel yahudiliğin bu talimatı Hindistan'da aynen tatbik edilmektedir.

Alman STERN dergisinin 15 Ağustos 1971 tarihli nüshasından aldığımız özet yazıyı aşağıda bulacaksınız.

— Hindistan'da doğum kontrolü «kısırlaştırma» şeklinde sürdürülmektedir. Resim kısırlaştırma odalarını gösteriyor.

Hindistan'ın komplosu

Vaşington'daki Hindistan Büyükelçisi Lakshmi Kant Jha, Hindistan'ın Doğu Pakistan'ın istiklali için çarpışan Bengali asiller için ülkesini saldırıdan masum bir üs olarak kullanmasına izin verdiğini itiraf etmiştir. Bir saat süren bir televizyon konuşması sırasında «Hindistan'da Bengal'i gerillalar için bir üs olup olmadığı» sorulunca «sınırın olduğu gibi ve açık olduğunu ve bu yüzden sınırda devriye gezdirmenin mümkün olmadığını» söyleyerek kaçamaklı konuşmuştur.

Öte yandan bir Pakistanlı diplomat Seyh Mucibürrahman'ın «Vatana ihanet» suçundan gizli olarak yargılandığını söylemiştir. Hindistan Büyükelçisinin yukarıdaki sözleri, Pakistan-Hindistan meselesinin ortaya çıkışından bu yana Hindistan Hükümetinin (Mucibürrahman'ı desteklediği hususunda) ilk resmi itirafı olmuştur.

INTERNATIONAL
HERALD TRIBUNE

(17 Ağustos 1971)

STEİNER'İN CİNAYETİ

«Pazar günü bir genç kadın, Alman tebası Steiner'in yardım ettiği gerillaların, bebeğini alarak öldürdüklerini» söylemiştir. Hadmalla Abdalla adındaki genç kadın Rolf Steiner'in emriyle kendisine ilaç verildikten sonra çocuğunun doğduğunu ve yeni doğan çocuğu gerillaların öldürdüklerini söylemiştir. Sınır krizleri geçiren genç kadın, mahkemeed Steiner'i i-

şaret ederek «sana adaleti tatbik etmezlerse ben edeceğim» diye haykırmıştır. Genç kadın yedi aylık hamile iken yel'den 10 gerilla tarafından kaçırılmıştı. Daha sonra Gerillaların Marto'daki kampına götürülmüştü. Kadın, Marto'daki kampı, Rolf Steiner'i gerillaları eğitirken gördüğünü söylemiştir.

The Daily Star (17 Ağustos 1971)

«ANTİ BEBEK FESTİVALİ»

«Müzik ve dansla glinde 60 bin Hindli gönüllü olarak kısırlaştırılıyor. Hindistan'ın Ernekulam şehrinde küçük kabinler içinde gece gündüz yüzlerce doktor aile plânlaması için çalışıyorlar.

Doktorlar on dakika süren ameliyatla adamları kısırlaştırıyorlar. Kısırlaşmaları, para ve seyahat ile mükâfatlandırılıyorlar. Böylece Hindistan şimdiki nüfus patlaması tehlikesiyle savaşı prova ediyor. Sokaklarda afişlerde şimdiye kadar yapılan ameliyatların sayısı okunuyor. Gönüllü olarak gelen kalabalıklar, sağnak halindeki muson yağmuru altında büyük sabırla saat on ikide kadar operasyon (ameliyat) bekliyorlar. Doktorlar üç gün üç gece çalışarak ekip değiştiriyorlar. 50 ameliyat kabinesinin bulunduğu «telkin evi»nde kalabalık, numaraları çağrılınca kadar beklemek mecburiyetindedirler. Daha sonra hemşireler onları kabinlere götürüyorlar. Ameliyat sadece on dakika devam ediyor. Operatörler, kısırlaştırılanların istikbalde hiç çocuk sahibi olamayacaklarını ümit ediyor.»

Dergiden aldığımız bu yazı, Hindistan'daki doğum kontrol faaliyetinin hangi şekillerde ve cazip usullerle uygulandığını açıkça göstermektedir. Ya ve Hindistan'da nüfus artışını önleyecekleri sözü daha iyi anlaşılıyor ve dünyadaki doğum kontrol teşviklerinin kimler olduğu meydana çıkar, değil mi?

ARNAVUTLUK'TA DİN DÜŞMANLIĞI

«Cami ve Kiliselerin mallarına el koyup, dinî mektepleri kapattıktan sonra Komünist Partisi dinin iyiden iyide ortadan kalkmasını ümit ediyordu.

Fakat bu işin süratî Enver Hoca'yı pek memnun etmedi. Çin kültür ihtilalinin örneğini takip eden Enver Hoca, din aleyhinde geniş bir kampanyaya girmişti. Bugün ülkemizde tek bir cami ve tek bir kilise mevcut değildir.

1967 ile 1969 seneleri arasında bütün imamlar ve papazlar çalışma kamplarına gönderilmişlerdir. Bu köklü ateizm hiç bir komünist ülkesinde hattâ Mao'nun kızı Çin'de bile görülemez.

Arnavutluk'ta komünistler iktidara

geleli otuz sene geçmesine rağmen, Bugday üretimi memleketin ihtiyacını karşılamaktan çok uzaktır.

1960 larda Mehmet Şeku, buğday sıkıntısının olmadığını ve beş yıllık kalkınma plânı zarfında üretimin fazlalaşacağını vad etmişti. 1971 de de Enver Hoca aynı şeyleri vadetti. Fakat buğday sıkıntısı hâlâ devam ediyor. Halk buğday ununa yüzde 70 oranında patates unu ilâve etmektedir.»

THE ALBANIAN RESISTANCE'den naklen.

ABN CORRESPONDENCE.

CİLT XXII, No. 3 1971.

Malazgirt Zaferinin 900. Yıldönümünü Kutlarken

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 82

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURİNAY
SABAHADDİN ERİŞ**

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Bir senelik : 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

YURT DIŞI :

Yıllık : 96 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Üç Aylık : 25 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

1971 yılındayız. 1071 den bu yana tam 900 yıl geçmiş bulunuyor. Bu 900 yıllık geçmiş bile halkı, millet seviyesine çıkarmak için, fazlasıyla yetecek bir zamandır. Kaldıki Türk milletinin tarihi, bu azametli süreyi de aşan bir olgunluğa ve yüceliğe sahiptir. Millet gibi, her şeyden ziyade tarihi bir oluş olan topluluğu, onun tarihi yoğurur. Daha doğrusu milletin insan unsurunu teşkil eden halkın, belli bir ideal tarafından yoğurulmasının seyrini, onun tarihi belli eder. Binaenaleyh, tarihsiz millet olamaz.

Gene, millet bir anda zuhur eden ve sonra sönen bir vâkıa değil, tıpkı hayat gibi devamlı bir oluşturdur. Bu büyük tarihi akışta, bir iki neslin hayatını dolduran zaman süresi, büyük bir ehemmiyet arz etmez...

1071 tarihi, bir milletin doğuş tarihi olarak ele alınamaz ise de, Türk milletinin ve İslâm dünyasının ve bunlardan dolayı da insanlık tarihinin, sayılı dönemeçlerinden biri olarak ele alınabilir. Ve alınmalıdır. Bu tarih, ne Anadolu'da yeniden bir milletin teşekkülünün başlangıç tarihidir. Ne de müslüman Türk'ün tarihi, 1071 ile başlar.

Tarih, bir varlığın zaman içinde geçirdiği değişiklikleri tesbitte, vazifesine başlar. Taşların, bitkilerin ve hayvanların bile bir müstakıl tarihleri olduğunu kabul ettiğimize göre Türk milletinin de, Fars milleti gibi İngiliz milleti gibi... bir tarihe sahip olduğu şüphesizdir. Ancak tarih ilminin, bir varlık olarak belirlediği andan itibaren bir objenin müstakıl tarihinin var olduğunu söylemesi başka şey, o tarihin kusursuz bir ideal olarak benimsenmesi başka şeydir.

Bu 900 senelik zaman süresinin, bir millet oluşturmağa yetecek bir süre olduğunu belirttikten ve bu zaman başlangıcının akla getirebileceği ihtimaller üzerinde kısaca durduktan sonra, Malazgirt Zaferinin manası üzerinde duralım.

Malazgirt Zaferi, müslüman Türk'ün Anadolu'ya kesin olarak yerleşmesinin başlangıcıdır. Her ne kadar Anadolu'nun Rum emperyalistlerin zulmünden kurtuluşu davasında, Malazgirt'ten önce ve sonra ihmal edilmeyecek ehemmiyette savaşlar var ise de... Meselâ Malazgirt meydan muharebesinden yaklaşık olarak iki asır sonra, Anadolu'nun kaderini derin surette tesir altında tutabilecek Miryakefelon meydan muharebesi ve Malazgirt'ten önce, Kutulmuş Oğlu Süleyman beyin seferleri, ihmal edilemeyecek hâdiselerdir. Ancak Anadolu'nun kapısının müslüman Türk'e açılışını sembolize eden zafer olarak, büyük ekseriyet tarafından kabul edilmiş bu müstesnâ zaferin manasını araştıralım.

Bu zafer sadece, sınırsız bir cesaretin, üstün bir askerî stratejinin zaferi değildir. Bu zafer, sadece kılıcın değil; tek doğru bir inancın, bu inancın şekillendiği bir nizamın zaferidir. Bilhassa tarihin müstesnâ hâdiseleri, bir idealin haşmetle parladığı zaman süresi içinde oluşurlar. İnsanlığın yolunu aydınlatan parıltılar, ne mide gürültülerinin, ne de tesadüfün eseridir. Her zafer, ekseriyetle ona hak kazanmış bir idealin, iradenin ve inancın başını süsler.

1071 Malazgirt Zaferi de, bu zafere kendini hazırlamış ve liyakat kazanmış bulunış ve müslüman Türk'ün fitratında mevcut olan sabır, disiplin, itidal, cesaret gibi hasletlerin harikulâde bir şekilde belirlediği, İslâmın zaferidir. Bu asırlar, yani hristiyan ortaçağı içinde bulunan bu asırlar, Avrupa'nın karanlıklar içinde yıldıdığı ve İslâm dünyasını ise, ilmin aydınlattığı yüzyıllardır. İslâm harikulâde medeniyet kurma ve

ilmi geliştirme metodları ile, medeniyet yönünden ilkel bir yaşayışı sürdüren göçebe kabilelere müsbet ilmin, hikmetin ve medeniyetin kurucu ve koruyucuları haline getirmiş. Ve insanlığın daimî ideali olan ruhi ve ahlâkî inkılâbı, sosyal inkılâbla tamamlamış bulunuyordu. Akli ilimler, mantık, cebir, geometri ve trigonometri, büyük bir gelişme gösterdiler. Bazı ilimler yeniden kurulurcasına reorganize edildi. Bugün kullanılan on'lu rakam metodu, matematiğe kesin surette yerleşti. Adından da anlaşılacağı üzere cebir (El-Cebir), büyük inkışaf kaydetti. İlerlemeler sadece akli ilimler sahasına inhisar etmedi. Müsbet ilimler ve teknik göz kamaştırıcı bir şekilde gelişti. Tıbbın ihmal edemeyeceği alkol (el-kül) fizik enerjinin depolanması ve istenildiği gibi kullanılmasını temin eden çark ve zemberek gibi teknikler dünyanın çehresini değiştiriyordu.

Bütün bu söylenenler İslâmın, medenî hayatı kuruş metodunun ve bu metodun neticelerinin çok eksik bir özetidir. Ve bilinmeli ki, bizzat Avrupa'nın mütefekkirleri, Rönesans'tan itibaren en az üç asır, hristiyan alimlerinin, müslüman bilginlerin mütevazî birer talebesi olduğunu itiraf etmektedir.

Hristiyan ortaçağına gelince, aklın kabul edemeyeceği bir karanlık vardır. Kilise doğmalarının her müsbet hareketi demirden bir cendereye aldığı Avrupa, tam bir bilgisizlik ve sefalet içindedir. Avrupa banyo nedir bilmez. Temizliğin en basit gerçeklerinden haberdar değildir. Ve Avrupa'nın pek meşhur losyonlarının büyük babası, bir temizleyici madde olarak değil de, kralların ve aristokratların mide bulandırıcı pisliklerinin iğrenç kokusunu bastırsın diye bol bol kullanılan esanslardı... Kilise, dünyanın tepsi gibi olduğunu söylerken, İslâm müfessirleri yer yuvarlığının, şeklinin tam bir küre bile olmayıp, elipsoid olduğunu ifade ediyorlardı. Gerçekten de yer küre, kutuplardan bastırılmış ve ekvator kısmında ise, şişkin manzarası ile, tam bir küre değildir. Benzetmek gerekirse, elmaya yahut yumurtaya benzetebiliriz.

Hristiyan dünyasında, ortaçağ bakiyesi katolik kilisesi ve onun namı papazı, hristiyanlara para karşılığında cennet (!) satmakta ve bizim süper ilerici maskaralarımız, Türkiye'de ortaçağa hücum ederken, karılarını papaya takdim den ve elini öpmekten, nedense pek zevk almaktadırlar...

Arka arkaya sıraladığımız bu üç teşhis, yani 11. asırda İslâm medeniyeti, Avrupa yaşayışı ve 20. asır Türkiye'sindeki, aydınlara musallat olmuş taklit hastalığı. 1071 büyük zaferimizi açıkladığı gibi, üç asırlık çöküşümüzü de izah eder.

Bugün, milletimizin nasıl bir sosyal, ekonomik ve manevî buhranın içinde olduğu, her türlü izahtan müstağnidir. Milletın düşmanları, Türk milletini kelimenin gerçek manasında yok etmeğe uğraşırken, en ilmi ve en tesirli metodları kullanıyorlar. Müslüman Türk milleti ve onun aydınları, Türk milletinin var veya yok oluş davasında; Malazgirt'te beliren büyük ve sarsılmaz ideale sınırsız sarılmalı ve millî hayat idealimizi en tesirli bir kültür seviyesi haline getirmeli ve millî hayatın müesseselerini şimdiden hazırlamalıdır.

Malazgirt şehitlerinin emanetini, ancak, millî ideallerimizin damgasını bütün hayata nakşedererek koruyabiliriz.

Müslüman Türk milleti olarak, şehid emanetlerini korumağa söz verirken, mübarek ruhlara fatihalar gönderiyoruz.

Yeniden Millî Mücadele

VATANA İHANET HİÇ KİMSEYE FAYDA VERMEMİŞTİR İŞTE VERMİYOR DA!

Türkiye'yi kızıl bir cehennemden ateşi içine atmak isteyen bedbahtların mahkemeleri devam ediyor. Yüce millete cephe alanlar ihaneti, devlet ve ordu düşmanlığına kadar götürmüş bulunanlar, şimdi bu ihanetlerinin hesabını veriyorlar.

Senelerdir, yurdumuzda geliştirilen ve milletimize huzursuz ve sıkıntılı günler yaşatan olayların komünist olaylar olduğu; dağdaki çobanımıza varıncaya kadar herkesin bildiği bir husustur. Ne var ki, millette candan bağlı, yüreği devlet ve vatan endişesiyle dolu millet evlatlarının, büyük bir kuşkuyla takip ettiği sonu felâket getirecek olaylar, bütün bilgisi uydurma gazete haberlerinden ibaret olan sözde aydınlar tarafından, hiç de önemsenmiyordu. Onlara göre; sokaklarda hergün şa hit olunan olaylar; ideoloji yönü hiç olmayan basit birer nümâyiş niteliğindeydi! Olayların kahramanı gençler ve işçiler haklıydılar! Memleketteki adaletsizlikleri ortadan kaldıracaklar, üniversiteyi islah edecekler, hakları patron tarafından çalınan işçileri, haklarına kavuşturacaklardı!

Nihayet basit birer zabıta olayından ibaret olan bu olayları büyütenin, sonuçlarından felâket çıkacağını zannetmenin mânâsı yoktu! **SÖZDE AYDINLARIN BÜYÜK GAFLETİ**

Köklü şümulü; olayların sebep, gelişme ve neticelerine nüfuz edecek bir bilgiden her zaman mahrum kalmış bu gazete aydınlarının yanında, milleti idare etmekte liyakat ve kabiliyet sahibi olmayan politikacıların tutum ve beyanları da, ayrıca memleket hesabına acı sonuçlar doğuracak bir husus olmuştur. Bunlarca da şu beş seneden beri estirilen kızıl hava ya, görülmemiş, ya mühimsenmemiş veyahut da iktidara gelmek veya iktidarda kalmak gibi kahrolası basit hesapların içinde değerlendirilmiştir.

Vatanın, bazılarının ihaneti, bazılarının gafleti ve bazılarının da vurdumduymazlığı yüzünden adım adım uçuruma doğru götürülüşüne, gerçek vatanseverler, ikaz ve feryatlarıyla mani olmaya çalışmışlardır.

Gerçi ihanetleri ve çirkin niyetleri teşhis edilip, enselerinden yaka-

lananlar, menfur zihniyetleri içinde kendilerini yakalayıp teşhir eden vatanseverleri hayalperestler, vehimciler ve sömürücülerin uşakları olarak gösterip onların uyarılarını tesirsiz hale getirmeye çalışmışlardır. Ve ihanetlerinin son kertesinde, milletin bünyesine, kesilip atılması mümkün olmayan bir ur gibi yapışan çirkin ve vurdumduymaz politikacılara, olayları değerlendirip manalandırma kabiliyetinden yoksun, sözde aydınlar rağmen, memleket müdafaasından sorumlu kahraman ordu tarafından enselenmişler ve adalete teslim edilmişlerdir.

HAINLERİN HESABI GÖRÜLECEKTİR

Komünist Deniz Gezmiş ve grubunun hesapları, Ankara Örfi İdare mahkemelerinde görürken; adam öldürmek, adam kaçırmak, banka soymak ve devleti yıkip yerine komünist bir devlet kurmak suçlarından yakalanan Mahir Çayan ve grubu da İstanbul'da hesap vermektedirler.

Sanıklar ve avukatlarının mahkemedeki tavır ve hareketleri, mahkemeler boyunca bütün şirretliği ile devam edip gidiyor. Bir taraftan mahkeme heyetine güvensizliklerini bildirirlerken, diğer taraftan gürültü çıkarmak, savcıya ve mahkeme heyetine ağır hareketlerde bulunmak suretiyle mahkemeleri işlemez hale getirmek istemektedirler.

Kendilerine, acındırıcı bir üslup içerisinde, derileri soyuluncaya kadar işkence yapıldığını, prangaya vurulduklarını anlatmakta, şimdiye kadar kendilerini şımartan, hareketleri ne ortam hazırlamış bulunan yayın organları vasıtasıyla efkâr-ı umumiye nezdinde itibar sağlamaya çalışmaktadırlar. Daha âdice bir iftira

ile, mahkeme heyetinin siyasi iktidar tarafından teşekkül ettirildiğini, kıyasıyla bir savaş verdikleri siyasi iktidarın tayin ettiği bu heyete, tarafsız davranamayacakları sebebiyle güven duymadıklarını söylemektedirler.

KOMÜNİSTLERİN MALUM TAKTİKLERİ

Bu şirretliklerin ne manaya geldiği, komünist hareketleri ve komünistlerin mahkeme edilirken gösterdikleri tavır ve davranışları bilenlerce malumdur. Mahkemeyi meşgul etmek ve uzatmak; mahkeme heyetini bunaltmak ve tahkir etmek suretiyle iradelerini felce uğratmak; mahkemeyi, geniş ve uzun propagandalara girişmek suretiyle umumi efkârı yanıltıcı, kendilerine kazanıcı bir mecraza sokmak, bu arada bazı çevrelerin ittifakını temin etmek ve dışarıda kalan kuyrukları vasıtasıyla ortamı hazırlamak suretiyle ceza ya çarpılmaktan kurtulmak... Bu husus, komünistlerin dünyanın her yerinde başvurdıkları bir taktiktir. Ni tekim, bunun böyle olduğu, işkenceye uğradıklarının adlı tıpça yalanlanmasıyla bir kere daha meydana çıkmıştır. Bu hususu çok iyi bilen Askerî Savcı Binbaşı Naci Gür, Mahir Çayan ve grubunun mahkemesinde komünistlerin şirretliklerine pabuç bırakmayarak şöyle konuşmuştur:

«Esefle görüyorum ki, burada düpedüz hakikatlerle alakası olmayan lâflar konuşuluyor. Şimdiye kadar sanık ve müdafilerinin söylemiş oldukları, gayri ciddi ve gayri samimidir. Sanıklar, duruşmayı engelleme ve kamu oyuna müdafaalarının kısıtlandığı yolunda durumu aksettirme çabasındadırlar. Mahkeme çıkırından çıkarılmak istenmektedir. Eğer, sanıklar, kendi ideolojilerinde muvaffak olsalar ve «Halk mahkemeleri»ni kursalardı buralara kimle ri götürcekleri malumdu. Devrimci geçinen şu gördüğünüz kişiler, hiçbir zaman doğru konuşmuyorlar. Görevli bulunduğumuz savcılık makamından çekilmiyoruz. Bu davayı yü-

— Çeşitli sabotaj, soygun, adam öldürmeden sanık Mahir Çayan grubunun mahkemesi geçen hafta boyunca devam etmiştir. Resimde, Efraim Elrom'u öldürmekten sanık Necmi Demir ve karısı İlkay Demir mahkeme esnasında.

Mahir Çayan Dosyasının İddianamesinden

İDDİANAME

İdeolojik maksatlarla, Devletin temel nizamına ve yurt bütünlüğüne karşı yönelen eylemli kalkışma mahiyetindeki olaylardan biri huzuruza getirilmiştir...

Bir proleterya ihtilalinin hazırlığı içinde olanlar, bu cümleden gençlik olaylarını, devrin iktidarının tutarsız politikasına karşı çıkan Atatürk'çü gençlik ve eylemleri olarak takdim etmişler, bir kısım aydın zümre de bunun doğruluğu hakkında bir zihniyetin doğmasını sağlamışlar, hattâ teşvik edilmişlerdir. Gençliğin önemli bir kısmının da, bu art düşünceden habersiz, olaylara karıştığı eylemlere giriştiği muhakkaktır. Bu yönde aşırı sol, sloganlarını iyi seçmiştir. «Devrim» «Millî Demokratik Devrim», «Tam bağımsız» ve «Gerçekten Demokratik Türkiye», «İkinci kurtuluş savaşı». Atatürk'çü sivil asker, aydına ve gençliğe bu sloganlarla yaklaşılmış, gerçek düşünce gizlenerek, tutum ve eylemlerine alkış tutulmasında başarı kazanılmıştır.

Aşırı Sol faaliyette bulunan legal ve illegal örgütlerden çoğu ülkemizde fraksiyonlar halinde «Millî Demokratik Devrim» Stratejisini, komünist bir rejimi teessüs ettirmek için benimsemişlerdir. Bu Stratejiye göre proleterya diktatoryası iki aşamada kurulacaktır: Birinci aşama «Millî Demokratik Devrim» ikinci aşama «Sosyalist Devrim»dir. İlerici güçlerin güç birliği ile uzun sürecek bir halk savaşı sonucunda millî Demokratik Devrim yapılacaktır, bundan sonra asıl devrimci sınıf olan işçi sınıfının önderliği altında Sosyalist devrim ile Marksist - Leninist

temellere dayanan bir toplum düzeni kurulacaktır...

Sanıkların eylem klavuzu edindikleri komünizm, ihtilâl yolu ile iktidara gelerek ve zorla proleterya diktatörlüğünü sağlayarak diğer sınıfları ortadan yok etme ve demokratik, Sosyal ve ekonomik düzeni kaldırarak yerine kendi düzenini kurma amacı güder. Bu takdirde, devletin kuruluşunu teşkil eden siyasi, ekonomik ve Sosyal temel organları ile temel hak ve hürriyetleri düzenliyen hukuk kuralları, bunların dayanağı Anayasa değişecek, Marksist - Leninist bir düzen kurulacaktır...

Lenin, Marks ve Engels'ten tahlillerle Millî Demokratik Devrimin iki aşamada meydana gelebileceğini (Lenin - İki taktik) açıklamaktadır: Evrim ve Devrim aşamaları. Evrim aşaması örgütlemek, öğretim ve eğitim çalışmalarıdır ve uzun bir süredir. Devrim aşaması ise kı bir süre olup üç devreye ayrılmaktadır.

a - Geçiş Devresi : Grevler, boykotlar, nümayişler...

b - Taktik Taarruz Devresi : Öncünün şehir eylemlerini öğrendiği, dolayısıyla halk kitlelerine önderlik etmeyi becerebildiği ve halk kitlelerine ayaklanmanın doğru taktiklerini öğrettiği devredir.

c - Stratejik Taarruz Devresi : Nizamî orduya geçip ve ayaklanma.

Türk Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi'nin yürüttüğü silâhlı müteaddit banka soymak, fidye karşılığı adam kaçırmak, müteaddit hürriyeti tahdit, adam kaçırmak ve öldürmek, vazifeli

— Bir binbaşının 14 yaşındaki kızını rehine tutarken kendilerine «Türk iseniz çocuğu bırakın ve teslim olun» diye bağırarak Ordu mensuplarına «Ne biliyorsunuz Türk olduğumuzu» diye seslenen Mahir Çayan mahkemede.

memuru öldürmeye tam teşebbüs, memura karşı silâhlı mukavemet, 6136 sayılı kanuna müteaddit muhalefet, rehine olarak ölüm tehdidi altında alıkoymak, muhtelif araba gasbetmek ve çalmak, sahtekârlık, hırsızlık v.s. fiillerinin tek tek mutalâa edilerek değerlendirilmesi hukuken mümkün değildir. Bütün bu fiiller tek bir hedefe yönelmiştir: Anayasa nizamını ihlâl ile proleterya iktidarını ikame etmek...

rütmekte kararlıyız.» (17 Ağustos 1971 tarihli gazeteler.)

Komünistlerin, mahkemedeki tavırlarının kanunî olmadığını, hareketlerine dikkat etmeleri gerektiğini hatırlatan duruşma hâkimi Yarbay Akmut da sanıklara şöyle demiştir: «Siz burada, millet adına yargı yapan mahkeme önünde, dürüst ve terbiyeli hareket etmeye mecbursunuz. Tutumunuza dikkat edin. Burası parti kongresi değildir. Bu dava Türk milletinin karar davasıdır. Sürünce mede kalmayacak, neticelenecektir.» (17 Ağustos 1971 tarihli gazeteler)

KOMÜNİST CANİLER KUŞTUYU YATAK MI İSTİYORLAR?

Mahkûmlar, bu arada kendilerinin özel odalara tıkdıklarını, bunun çağ dışı bir tutum olacağını söylemişlerdir.

Devletin kaderi ile oynayan, İstiklâl Marşımızın yerine kızıl enternasyonal mırıldanan, Albayrağın yerinde kızılpaçavraların dalgalanmasının özlemi içinde bulunanlar, elbette bir takım haklardan mahrum kalacaklardır. Suçlarının ağırlığı nisbetinde özel hücrelerde de tutulacaklar, prangaya da vurulacaklar, zarsız hale getirilmek için kendilerine özel tedbirler de alınacak. Memleketi bunca zarara soktuktan, komünist bir ihtilâlle memleketi kızıl cehenneme teslim etme suçunu işledikten, devlet yıkıcılığında ve ordu katiliğinde bulunduktan sonra hâlâ kuş tüyü yataklarda mı istirahat ettirmek isteniyorlar?

Mahir Çayan'ın diğer bir iddiası daha var ki, kargalar bile güler: Güya kendisi özel hücrelerinde öldürülmüş de buna intihar süsü verilecekmiş. Böyle bir kuşku duyuyormuş. Ölümünden korkmuyormuş ama; kamu oyuna şimdiden duyurmak için bunu söylüyormuş. Çayan'ın, hücrelerinde öldürülmesinde bir fayda yok, bilakis zarar vardır. Çünkü teşkilâtını ve fesat hareketlerini, faali-

yetlerinin nerelere ve kimlere kadar uzandığını anlatırmak memleket yararına olacak bir husustur. Bu nun içindir ki, zavallı yavrucak Sibel'i, vahşi elinden kurtarmak için girişilmiş harekette bile leşi yere se rilmemiştir. Ondan sonra yaşatılmak ve konuşturulmak için hususî bir ihtimam gösterilmiş, birkaç defa başvurduğu intihara teşebbüs hareketinin önüne güçlükle geçilmiştir. Çayan'ın mahkemede tekrar intihardan bahsetmesi, hareketini ve arkadaşlarını umumî efkâr önünde temize çıkarmak gayesinden başka bir mânâ taşımaz. Mümkündür ki, bunca ağır suçuna karşılık zaten idam edileceğini şimdiden tahmin eden Mahir Çayan, intiharla kendi canına kıymak suretiyle «Ben mahkemede, bana işkence ettiklerini, beni öldürerek, bu olaya intihar süsü vereceklerini söylemiştim» diyerek komünistleri ve komünist hareketleri, efkârı umumiye nezdinde haklı ve meşru göstermek çabasında bulunabilir. Bu niyetinin tahakkukuna meydan verilmeyeceği de muhakkaktır.

BU DEVLETİ SOKAKTA BULMADIK

Komünistlere, büyük bir gaflet ve ya hiyanetle onlara himaye kanatları verenlere, anarşi hareketlerine meşruiyet kılıfı geçirebilme çabası içinde bulunanlara şunu hatırlatırız: Biz bu devleti ve bu aziz memleketi sokakta bulmadık. Binlerce millet evlâdının kanı, canı ve gözyaşı karşılığı aldık, biz bu mukaddes varlıkları. Asırların tecrübesinden geçen bu devleti ve onun temelini teşkil eden bu şerefli milleti adı oyunlarımızın kurbanı yapamayacaksınız. Kanla, kinle ve gözyaşı ile bizim yapılan bu diyarlar, bir tek millet evlâdı kalasıya kadar, kanlarımızın son damlasına kadar korunacaktır. Bu millet, üç-beş çapulcunun ve yabancı diyar hayranlarının oyuncağı yapılmayacaktır. 1.

Sahte İşkence Numaraları Bitsin

Sıkıyönetim Mahkemelerinde, şimdiye kadarki «eylem»leriyle memleketi, büyük tehlikelerin içine yuvarlanmasına ramak bırakan sabotörlerin muhakemeleri devam ediyor.

Gerek Ankara'daki ve gerekse İstanbul'daki mahkemelerde, sanıkların sanki ağız birliği etmişcesine hep aynı davranış ve hareketlerin içinde olduğunu görüyoruz. Poliste işkenceye uğradıklarını; kendilerine «çağ dışı» davranışlarda bulunduğunu; Savcının, iddianamesini «saçma-sapan» şeylerle doldurduğunu, mahkemelere itimatlarının olmadığını, açlık grevi yapacaklarını... bir kahramanlık edası içerisinde tekrar edip duruyorlar. Ve büyük gürültüler çıkarmak suretiyle mahkemeleri birer parti kongresi havasına büründürmek istiyorlar.

Muhakemeleri görülen sanıklar komünizm suçundan tevkif edildiklerine göre; komünizmin bu konudaki stratejisi nedir, bilinmelidir ki, komünist taktiklerinin kurbanı olunmasını ve isabetli kararlara varılsın.

Komünistlerce «büyük eylemci» olarak kabul edilen Bulgar Komünist Partisi yöneticilerinden Dimitrov'un, yarğılandığı mahkemedeki tavrı, çıkışları, hücum ve hakaretleri, komünistlerce her zaman bir mahkeme plânı olarak kabul edilmektedir.

Dimitrov, şöyle söyler: «Özünde siyaset olan bir taarruzla işe başladım. İlk önce inisiyatif ele alıp mahkeme boyunca elde tutmaya çalıştım. Bunun için iddia makamını ve düşmanın kendisini yıkmayı plânladım. İlk önce işe polisten başladım. Ondan sonra sıra sorgu hakimine ve savcılara geldi. Böylece mahkeme heyetini tecrit etmiş ve zayıflatmış oldum.» (Baböf'ten Dimitrof'u Sosyalist Savunmalar Shf. 117)

Komünist canilerin yargılanmakta olduğu Örfî İdare Mahkemelerinde de aynı taktiğin uygulandığını görmekteyiz. İddia makamı başta olmak üzere polise, tanığa, Mahkeme Heyetine, delillere hücum ediliyor. Mahkeme Heyetinin tarafgir olduğu, düşmanı oldukları siyasi iktidar tarafından tayin edildikleri için kendilerine emniyet duyulmadığı söyleniyor. Dışarıda kalmış kuyrukları vasıtasıyla da (sanıkların konuşmaları büyük bir heyecan ve haklılık içinde neşredilmek suretiyle) efkârı umumiye kazanılmaya çalışılıyor. Böylece mahkeme, üzerinde inisiyatif kurulup tecrit edilmek suretiyle karar alamaz duruma sokulmak isteniyor. Sıkıyönetim Mahkemelerindeki komünistlerin ve onların dışarıdaki destekleyicilerinin olanca gayreti bundan ibarettir.

Fakat, hain niyetleri artık herkes tarafından bilinen komünistler, bu kokmuş taktiklerinin kendilerine bir fayda sağlamayacağını görecektir. Mahir Çayan grubunun kanlı hesaplarını görmekte olan Hakim Yarbay Akmut'un şu kararlı çıkışı, şerefli Türk Hakimini, sosyalist teori ve taktiğinin kurbanı yapamayacaklarının bir ifadesidir: «Siz burada, millet adına yargı yapan mahkeme önünde dürüst ve terbiyeli hareket etmeye mecbursunuz. Tutumunuza dikkat edin. Burası parti kongresi değil, mahkemedir. Türk milleti adına verilecek bu karar, sürünce mede bırakılamaz.» (17 Ağustos 1971 tarihli gazeteler).

Milletimiz, hayatına kastedenlerin, adaletin pençesinde layık oldukları muameleyi göreceklarının ümidi içinde, neticeyi sabırla beklemektedir.

Orta - Doğu Gerillaları

Hakkında Acı Bir İtiraf

Orta Doğu'daki gerilla teşkilatlarının iç yüzünü ve gayelerini herhalde bilmeyen kalmadı. Hatta bir zamanlar komandaları kurtuluş meleşleri olarak gören, onlara her türlü yardım ve kolaylığı temin etmeyi vatani bir vazife olarak telââkki eden zavallı Araplar bile, gerillaların nasıl Yahudi ajanı birer komünist olduklarını ağızlarıyla ihraf etmektedirler. İşte bunlardan biri ve belki de başta geleni Ahmet El Şükeyri'dir.

Ahmet El Şükeyri Lübnan ve hatta Orta Doğu politikasının otoriter bir siması ve Nasır'ın en yakınlarından biri. O da ümidini yıllarca gerillalara bağlamış, her fırsatta onlara yardım etmiş. Ne var ki şimdi şöyle feryat ediyor: «Bizi kurtaracak olan gerillalar başımıza belâ kesildiler»

GERİLLA TEŞKİLATLARINI K. ÇİN KURDU

1967 Haziran harbinden sonra Araplar hezimetle uğrayınca El Şükeyri yardım talebinde bulunduk üzere Çin'e gitmiştir. Bir Türk gazetecisine, Çin'de çok yakın bir ilgiyle karşılandığını belirten El Şükeyri, şöyle devam etmiştir. «Bu ziyaretim sırasında K. Çin bize şöyle dedi ,

Ordularla bu harbi kazanmayacaksınız, onun için siz de Vietnam gibi gerilla harbi yapmalısınız. Bu da bizim aklımıza yattı. K. Çin silahla birlikte bize komando hocası gönderdi, arkasından da bir kısım gençlerimizi K. Çin'e götürüp orada komando eğitimi gösterdi.»

El Şükeyri Orta Doğu Gerilla teşkilatlarının bu şekilde Çin tarafından kurulduğunu belirttikten sonra, Çin'e gidip geri dönen Arapların komünist olarak geldiklerini söylüyor ve şöyle diyor: «Fakat giden başka türlü geliyordu. K. Çin öğretmenlerimizin elindeki komandolar artık İsrail'e değil de civardaki Arap devletlerine karşı savaşılmaya başladılar.»

GERİLLALAR ARAPLARI YIKIYOR

Zaten gerilla teşkilatları bugüne kadar İsrail'e karşı hiçbir ciddi müdahalede bulunmamışlardır. Her fırsatta Araplar arasındaki fitneyi artırmış ve onları birbirine düşürmeye çalışmışlardır. Hattâ bunda başarılı olmuşlardır da. Nitekim Araplar arasında yıllardır devam eden gerginliğin son halkası da şu günlerdeki Ürdün-Suriye anlaşmazlığıdır. Bunun sebebi nedir? Yine gerilla teşkilatlarıdır.

Bu vaziyeti geç de olsa kavrayan Arap liderleri gerillaları kontrol altına almaya çalışmışlar, fakat bunu da becerememişlerdir. Bundan sonra gerillalar o kadar ileri gitmişlerdir ki, hattâ İsrail Ordusu'na iltica ederek İsrail'in safında Ürdün'e karşı çarpışmayı kabul ettiklerini bile açıktan açığa bağışmışlardır. Böylece Filistin'i İsrail'den kurtarma davası (!) da masal olmuştur. Bu gerçeği El Şükeyri şöyle ifade ediyor: «Artık bizim Filistin komando örgüt

leri, Filistin davasını unutmuş, tüm Arap Devletlerini, tüm dünyayı bağımsızlığa (!) kavuşturmaya çalışıyor du. Oysa bizim olan Filistin hâlâ Yahudilerin elinde idi. Bizim göçmenlerimiz hâlâ açlık, sefalet ve kızgın kumlarla kucak kucaka yatıyordu. Örgütleri elde tutmaya çalıştık beceremedik... Bu arada Arap Devletleri de ikiye, hattâ üçe bölünmüş tü. Kimisi K. Çin'i, kimisi Rusya'ya, kimisi de Amerika'ya tutuyordu. Fa-

kat hiçbir Filistin'i desteklemiyordu.»

TÜRKİYE'DE KIZIL GERİLLA

Ortadoğu Gerillaları bir taraftan bu şekilde kendi ülkelerinde faaliyet gösterirken bir yandan da diğer ülkelerdeki komünist teşkilatlarla temas kuruyorlardı. Ortadoğunun en fazla sivrilene gerilla teşkilatı liderliğini Yahudi Arafat'ın yaptığı El-Feth'ti. El-Feth'in bilhassa üzerine düştüğü ülke de Türkiye idi. Türki-

ye'deki komünist eşkiya El-Feth'e kolayca geçip orada Çin komünistlerinin liderliğinde Devlet yıkmanın sanatını öğrenmekteydi. Böylece komünist faaliyet Türkiye'yi de içine alan geniş bir sahada cirit atmaktaydı. Bu gerçeği de Ahmet El Şükeyri'nin ağzından dinleyelim:

«Türkiye'den belki çok iyi mak-satla gelen Müslüman gençler, bu kızıl Çin gerilla hocaları tarafından tıpkı bizim gençler gibi zehirleniyor ve onlara, «senin memleketin bağımsız değil, git kendi ülkende bağımsızlık savaşı yap» deniliyordu. Ve zavallı Türk gençleri, gidip kendi ülkelerinde, banka soyuyor ve adam kaçırmışlardı.»

Fakat El-Feth yetiştirmesi komünist eşkiyalar Diyarbakır'da ve yurdun dört bir bucağında sabotajlara girişirken; Demirel iktidarının dış politikası, El-Feth'in komünist bir teşkilat olmadığını isbat etme gayreti içindeydi.

GERİLLALAR DÜNYA KOMÜNİST İHTİLALİ İÇİN ÇALIŞMAKTADIR

Halbuki Türkiye dahil bütün Ortadoğu'daki komünist gerilla teşkilatları beynelmilel yahudi politikasının kontrolünde dünya ihtilalini gerçekleştirmek için çalışmaktadır. Bunun dışındaki her iddia bundan önceki garip iddialar gibi çürümeye mahkumdur.

«Biz önce kendi topraklarımızı kurtaralım diyoruz. Onlar hayır diyorlar, önce bütün dünyayı kurtaralım, bütün dünya kurtulduktan sonra biz nasıl olsa Filistin'i kurtarıyoruz, diyorlar... Sonra maalesef bu ideoloji sapıkları İslâm dinini de tanımıyorlar.»

Ahmet El Şükeyri komünist gerillalar hakkında böyle diyor ve devam ediyor:

«Halbuki İsrail'i başarıya götüren ne Amerika'nın yardımı, ne de modern silâhıdır. İsrail'i İsrail yapan din kuvvetidir, din bağlılığıdır.»

Fakat Şükeyri bir noktayı unutmuyor: O da Çin, Rusya ve ABD nin gerçek emperyalizmin birer maşası olduklarıdır. Beynelmilel yahudilik bir taraftan Araplara saldırıyor, öte yandan da kontrolündeki Çin ve Rus hükümetlerinin kontrolünde gerilla teşkilatları kuruyor. Bu teşkilatlar Arapların başına belâ kesiliyor. Arap Devletleri kendi aralarında çıkan boğuşmaların tesiriyle esas düşmanı çoktan unutturken; İsrail de menhus gayesine ilerliyor.

Bu Haber Doğru mu?

Kaynağı meçhul ve şüpheli bir habere göre, Diyarbakır ve Siirt illeri Örfi İdare Komutanlığınca Siyasî Kürtçülükten sanık olarak aranan beş kişinin Irak'ta Barzani kuvvetlerince kurşuna dizildiği söylenmektedir. Kurşuna dizildiği ileri sürülenler; Doğu Devrim Ocakları Diyarbakır Şubesi Başkanı Ömer Çetin, muhasebeci Sait Elçi, Silvan İlçe Başkanı Mahmut Okutucu ile aynı teşkilatın üyelerinden Abdüsselâm Ceyhan ve Muhterem Biçimli'dir. Bu beş kişi hakkında Örfi İdare Komutanlığı giyabî tevkif kararı almış ve aramaya başlamıştı. Bundan dolayı adı geçen sanıkların Irak'a geçerek Barzani kuvvetlerine sığındıkları, fakat daha sonra anlaşmazlığa düşerek Barzani yönetim kadrosundan Dr. Sait Kızıltoprak'ın emri ile kurşuna dizildikleri iddia edilmektedir.

Ancak bu iddia mesnetsiz olduğu kadar, aynı zamanda gülünç bir iddiadır. Irak'a kaçanların kurşuna dizilme ihtimalleri çok zayıftır. Çünkü bu kimseler siyasî kürtçü olup aynı zamanda komünisttirler. Barzani ile aralarında ideolojik bir anlaşmazlığın olmasına imkân yoktur.

O halde bu asılsız iddia neden ortaya atıldı. Bunun sebebi de şu olabilir: Aranan bu kimselerin öldürüldüğüne Türk makamlarını ve efkârı umumiye inandırmak, ondan sonra da kayıtlarını nüfus idaresinden sildirecek başka bir isim altında serbestçe çalışmalarını temin etmek. Ancak Türk makamlarının böyle bir oyuna kurban gideceklerini hesaplayıp, saman altından su yürütmeye çalışmak akıl kârı değildir. Aynı zamanda güvenlik kuvvetlerimizin bu noktada meselenin ciddiyetini anlayıp hassas davranmaları gerekmektedir. Zira bahsedilen mevzu tipik bir komünist taktiğidir.

Öte yandan beş kişinin Barzani kuvvetlerince öldürüldüğü doğru ise, bizim de Irak hükümetinden sorulacak bir hesabımız mevcuttur. Çünkü Türkiye'nin Irak ile diplomatik ilişkileri vardır; diğer taraftan Irak kabinesinde Barzani tarafının da bakanları bulunmaktadır. Dolayısıyla Barzani kanadının işlemiş olduğu bu cürüm doğrudan doğruya Irak hükümetini bağlar. Ve Türkiye kendi vatandaşları olan beş kişinin -bunlar suçlu da olsa- hesabını sorabilir; en azından cesetlerini ister. Türk Hükümetinin böyle bir müdahalesi, zaman kaybetmemek şartıyla- meselenin aydınlığa kavuşmasını sağlayacaktır. Eğer hakikaten bu beş kişi öldürülüyse bunun isbatı şarttır. Yok eğer ortaya atılan laf bir ihaneti gizleme gayretiye bu da bilinmeli ve ona göre tedbir alınmalıdır.

— Hürriyet Gazetesinin Irak'ta 5 siyasî kürtçünün Barzani tarafından öldürüldüğüne dair güpheli haberi.

Dolar Krizi Kapitalizmin İflâsıdır

ABD. Başkanı Richard Nixon'ın 16 Ağustos sabahının 03.00 ünde yaptığı beklenmedik radyo televizyon konuşmasıyla açıkladığı ekonomik tedbirler, dünya piyasalarını karma karışık ederken, «Kızıl Çin'i tanıma kararı»nın ilânından daha fazla yankılar uyandırmıştır.

AMERİKA MALİYESİ SARSINTI İÇİNDEDİR

Dışta doların dolaylı olarak devalüe (değerinin düşürülmesi) demek olan karar, ABD. için, belki de şimdiki en kazançlı yoldur. Aslında Birleşik Amerika'nın bu gibi büyük tedbirler alması son bir kaç aydır kaçınılmaz hale gelmiştir. Zira, Beynelmîl para piyasalarında ve dünya borsalarında doların değeri gün geçtikçe düşme kaydetmiştir. Bunun sebebi açıktır. NATO'ya dahil askeri harcamalar, dış memleketlere yapılan mali yardımlar, özel sermaye akımı ve ithalat harcamalarından dolayı, milyarlarca dolar ABD dışına çıkmıştır. Ve Amerikan hazine bu dolarları ödemede güçlük çekmeye başlamıştır. Amerika'nın resmi altın fiatı olan 35 dolar (1 ons ağırlığındaki altının değeri) Londra borsalarında 40 dolara yükselmiştir. Böylelikle spekülâtörler (karaborsacılar) NewYork'da 1 ons'unu 35 dolara aldıkları altını Londra'da 40 dolara satmaya başlamışlardır. Bu iş o kadar ileriyi gitmiştir ki, Amerikan Merkez Bankasının altın stoku birkaç hafta içinde 10 milyar doların altına düşmüş, yani ABD resmi altın stoklarının «kritik noktası» sayılan bu rakamı çoktan yukarıda bırakmıştır.

Bu alelade duruma, askeri harcamaların, dış yardım programlarının, Kamboç ve Vietnam harpleri giderlerinin meydana getirdiği ödeme dengesi açığının külfeti ile birlikte gittikçe artan enflasyon ve faal nüfusun %8 sına varan işsizlik eklenince Nixon'ın daha başka türlü konuşmasını beklemek anormallik olur. Gerçi, başka bir çözüm yolu daha yok değildi. Eğer doların değerinin düşürülmesi yerine dünya piyasalarındaki diğer konvertibl paraların yani Alman markının, Fransız frankının, Hollanda florininin, Japon yen'in «revalüe» edilmesine (değer yükseltme) gidilebilseydi doların hastalığı belki geçebilirdi. Bu yükseltmenin ayarlanması zor olduğu gibi, Ortak Pazar ülkeleri ile Japonya'nın, Amerika için böyle bir fedakârlığı göze alması da beklenemezdi. Kaldı ki, bu gaye ile Paris, Berlin ve Tokyo arasında mekik dokuyan Nixon'ın temsilcileri hep elleri boş dönmüşlerdir.

TEDBİRLER

İşte Richard Nixon bunun için «sabahın üçü darbesi» diye adlandıracağımız dış ve iç ekonomik tedbirleri, radyo ve televizyondan sıralayıverdi. Yapılması gereken dış tedbirler olarak şunlar kararlaştırılmıştır:

1— Yabancı devlet hazineleri ve merkez bankaları tarafından doların altına çevrilmesi geçici olarak durdurulmuştur. Doların altın karşısındaki paritesinde (yani doların altın ile kıyaslandığında ortaya çıkan değeri, miktar olarak 35 dolar 1 ons altın eder.) hiçbir değişiklik olmayacak.

2— Vergiye tâbi bütün ithal mallarına %10 oranında geçici bir vergi zammı konmuştur. Ancak az gelişmiş ülkelere ithal edilen kahve, bakk ve bazı mineraller bu verginin dışında tutulmuştur.

Uygulanması istenen iç tedbirler de şunlardır: 1— Ücretler, fiyatlar ve kiralar 90 günlük bir süre için dondurulacaktır.

2— 1972 federal bütçenin giderlerinde 4,7 milyar dolarlık bir bütçe tasarrufu yapılmaktadır.

3— a) Sınav yatırımları 1 yıl süre ile %10 vergi indirimli, bu daha sonra %5'e indirilecek ve sürekli hale getirilecektir.

b) Otomobil aksamlarında %7 oranındaki verginin kaldırılması. Bu tedbir, otomobil sektöründe üretimi ve dağıtımını arttırmak gayesini gütmektedir.

c) Şahıs başına düşen gelir vergisinde ind.

rim. Bu tedbir de tüketicilerin satın alma gücünün artmasını temin edecektir.

Bu tedbirler arasında dünya piyasasını karıştıranı hiç şüphesiz doların serbest bırakılması ve doların altına çevrilmesinin durdurulmuş olmasıdır.

AMERİKA, BEYNELMİLEL PARA ANLAŞMALARINI HİÇE SAYIYOR

Nixon'ın açıkladığı tedbirler aslında çok ustalıkla düşünülmüştür ama, bunun yanında beynelmîl para anlaşmaları da çöp sepetine atılmıştır. 27 Aralık 1945 de Bretton Woods'ta kurulan para sistemi bu tedbirlerle birlikte temelden çatırdamıştır. Amerika, doların altınla değiştirilmesini geçici dahi olsa, durdurmakla Bretton Woods'ta «teminat sistemi» uygulamadan kaldırmıştır. Ayrıca doların ne değer biçilirse ona göre satılması, yani değerinin arz ve talebe göre değişmesi yine Bretton Woods'un uzun zamandır uygulama alanında olan «sabit kur» prensibini de alaşağı etmiştir.

Şayet Birleşik Amerika, dünya altın fiyatlarını yükseltme yoluna gitseydi bu davranış, Güney Afrika Birliği ile birlikte dünyanın en büyük altın üreticisi olan Rusya'nın işine yarayacaktı. Yine Amerika, görüldüğü gibi dolar buhranını çözerken iktisadi savaşın ideolojiler kav-

— Yahudi tarafından soyulan Amerikan Maliyesine yama vurmaya çalışan Maliye Bakanı John Connally.

gasındaki yerinin ehemmiyetini de akıldan çıkarmamıştır.

Daha ötede, ithal mallarına getirilen yüzde onluk vergi de «GATT» (Gümrük ve Tarifeler Genel Antlaşması) prensiplerine yani milletlerarası gümrük antlaşmalarına da aykırıdır. ABD iç pazarlarında yerli sanayiden daha çok rağbet gören Ortak Pazar ve Japon ürünlerinin Amerika'ya girmesini bu yolla engellemek ve bunu da keyfe göre ayarlamak elbetteki beynelmîl antlaşmalara her şeyden önce «GATT»ın temin ettiği serbest ticaret kararlarına aykırıdır. O vakit, her devlet yabancı ithal mallarına böyle bir vergi koymaya kalkar ki, işte o zaman dünya piyasası kendini tam bir anarşinin içinde bulur.

Doların serbest bırakılması karşısında dünya borsalarının yeni bir para birimi tayinine gidecekleri muhakkaktır. Ve 1945 ten beri devam edegelen sistem de, herhalde bazı operasyonlara uğrayarak yeni bir hal alacaktır.

TÜRKİYE'NİN DURUMU

Türkiye, bu son değişikliklerden iki yönde

Managers, officials, proprietors

FAMILY INCOME (annual)

Under \$3,000	16%	21%
\$3,000 to \$7,000	27%	44%
\$7,000 to \$10,000	24%	16%
\$10,000 to \$15,000	24%	12%
\$15,000 +	9%	7%

— Dolar krizinin sebebi, Amerika'daki altın stoklarının yahudi kontrolüne geçmesidir. Yukarıdaki kışe Amerikan iktisadi hayatına hakim olanların kimler olduğunu açıklıyor. Meselâ 15.000 dolardan fazla sermayeye sahip olanların yüzde 9'u yahudi (nüfus oranı yüzde 3) yüzde 7'si ise diğer yüzde 97 Amerikan nüfustur. Bu durumda Amerika'nın iflastan başka yolu var mıdır?

faida temin etmektedir.

Birincisi, Türkiye'nin dış borçlarının büyük bir kısmı dolar üzerinedir. Doların devalüe edilmesi (değerinin düşürülmesi) dış borçların miktarını azaltacaktır. Resmi kuru dolar karşısında 15 lira olan Türk lirası bugün Amerika'da 14,85 lira üzerinden işlem görmektedir. Bu, 1 dolar=15 lira olan borcumuzun 14,85 liraya düşmesi demektir.

Ayrıca Merkez Bankası kasalarında yatmakta olan 407 milyon dolar civarındaki döviz rezervimizin çoğunluğu dolar dışındaki Alman, Hollanda, İsviçre gibi konvertibl Avrupa paralarıdır. Yani kasalarımızdaki döviz miktarı, şimdi dolar karşısında yükselen Mark, florin v.s. gibi Avrupa paraları içindedir. Dolayısıyla dövizimiz durduğu yerde bir çoğalma kazanmıştır. Bu durum da Türkiye'nin menfaatinadır.

İkincisi, ithal mallarına konan yüzde onluk vergi, Türkiye gibi az gelişmiş ülke mallarının dışında tutulmuştur. Demek ki, Türkiye'nin Amerika'ya sattığı malların miktar ve tutarında bir değişiklik olmayacaktır. İhracatımız yönünden bu karar da lehimize dir.

NETİCE

Amerikan maliyesinin geçici bir zaferi olarak vasıflandırabileceğimiz son tedbirler, aslında Wall Street'in zaferidir. Zira dünya maliyesinin kalbi NewYork ise, NewYork'un kalbi de Wall Street milyarderler kulübüdür. Amerika'nın dev şirketlerinin toplandığı bu kuruluşun üyelerinin büyük çoğunluğunu resmi istatistiklere göre yahudi ve mason sanayiciler teşkil etmektedir. Doların değerinin düşürülmesi Amerikan mallarının dış piyasadaki fiyatını ucuzlatacağından ABD'nin ihracatı artacaktır. Dolayısıyla bu noktadan gelecek kazanç Wall Street kanalıyla yahudi maliyesinin kasalarını şişirecektir. İthal mallarına konan vergi ile iç piyasa düzelterek, Avrupa ve Japon firmaları mallarının Amerika'ya girmesi zorlaşacağından sürüm içteki yahudi şirketleri tarafından yapılacaktır. Yahudinin kasaları madalyonun ikinci yüzünde de kabus olacaktır.

Üstelik Savunma bütçelerinin hazırladığı Pentagon'un (ABD Millî Savunma Bakanlığı) ve CIA'nın raporları yahudi Henri Kissinger'e gelmekte oradan Nixon'a ulaşmaktadır. Aynı şekilde ekonomik haber kaynaklarından elde edilen bilgiler yahudi Gefe Erlichman'a gelmekte, daha sonra Nixon'a varmaktadır. (1)

Amerika'daki her türlü krize karşı tedbirlerin alındığı «Washington Özel Aksiyon Grubu»nun başkanı yine Nixon'ın özel danışmanı olan yahudi Henry Kissingerdir (2).

Nixon'ın Dolar krizine karşı alacağı tedbirlerin bu duruma göre yahudinin menfaatine aykırı olabileceği de imkânsızdır. Herhalde Nixon, Kennedy biraderleri götürün «faili meçhul cinayetlerin» kurbanı da olmak istemez.

Netice olarak diyebiliriz ki, Amerikan dolarının başına gelen felâketler yahudi yapısı gayri millî kapitalist sistemin bünyesinin de icabıdır. Zira kapitalist sistemdeki üretim fazlalığı, üretim ile tüketim arasındaki ayarlanmanın tam yapılamaması, bugünkü işsizliği doğurmuştur. Ve bundan sonra buhranlar zincirleme gitmiştir. Sol ideolojiler, kendi içindeki çekişmelerle yıkılmaya devam ediyor.

(1) Time 8 Haziran 1970.

(2) Amerika'daki yahudi hakimiyeti hakkında daha teferuatlı bilgi için mecmuamızın 50. 51. sayıları tavsiye olunur.

Malazgird'in Emame

Oğuzların Kınık Boyundan olan Selçuk Oğulları aynı zamanda Büyük Türk Hakanlığının bir krallığını teşkil eden devletin «Su-Başı» (Başkomandan)lık makamını irsi olarak ellerinde bulunduruyorlardı. Su-Başı ve Kınık Boyu Beyi Dukak Bey, 903 yıllarında öldürülünce yerine oğlu Selçuk Bey daha sonra da Selçuk Beyin oğlu Su-Başı Mikail Beyin oğulları Tuğrul ve Çağrı Beyler geçmişti.

Selçukluların birinci hedefi Horasan'dı. Çünkü çok iyi biliyorlardı ki, Horasan'a hakim olan siyasi bir kuvvet, bütün İran'a ve Yakın Doğuya hakim duruma geçebilirdi.

Oğuzların Horasan'ı fethetmek için ciddi teşebbüsleri 1031'de başladı. Gazneli Mahmut ölmüş yerine oğlu Sultan Mesut geçmişti. Oğuzlar 1031'de Horasan'ın Doğu kısmının merkezî olan Hırat şehrini işgal ettiler. 1035'de Çağrı Bey çok üstün Gazneli ordusunu dâhice bir taktikle ve ümitsiz durumda iken imhaya yakın derecede bozdu. Bu, milleti-mizli kapalı kıtadan çıkarıp açık denizlere itecek olan Dandanakan'ın gerçek bir habercisi oldu. Merv şehrinin ve Horasan'ın merkezî olan Nişapur'un fethinden sonra 1040'ın Mayıs ayında kazanılan Dandanakan zaferi Selçukoğullarına devlet bahşeyledi. Karahanlılar'dan ve Gazneliler'den sonra Hakkın Sancağı Selçukluların eline geçmişti.

Eski Türklerde ve Karahanlılar'da olduğu gibi Selçuklular'da da «Cift hakanlı» devlet şekli vardı. Tuğrul Bey, Nişapur'da, Çağrı Bey Mevr'de hakimdi. Fakat bu iki büyük kumandan ve devlet reisi aynı siyasi görüşün yürütücüleri idiler. Tuğrul Bey siyasi bir deha olmakla devlet siyasetini tanzimle uğraşıyor, Çağrı Bey de askere kumanda ediyordu.

Selçuklular, Büyük Türk Hakanlığına geçtikten sonra fetihler devri başladı. Çağrı Bey doğuda Gaznelilere ve Karahanlılara karşı Selçuklu sınırını çizerken, Tuğrul Bey de batıda Selçukluların gerçek hedefine doğru ilerliyordu. Çağrı Bey, Belh'i ve Toharistan'ı fethetti. Daha sonra Çağrı Beyin oğlu Şehzade Alp Aslan 1044 de bir Gazneli ordusunu imha etti. Doğu Vilâyetlerinin muhafazasına memur olan Alp Aslan 1045 de Harzem'i aldı.

Çağrı Beyin diğer oğullarından Kavurt bey Güneydoğu İran'da, Kır-

man'da fetihler yaptı. Yakutî Bey ise 1054 de Sistan ve Mekran'ı fethetti. Fetihler silsilesi devam ederken 1060 Martında Çağrı Bey vefat etti. Cenazesi Mevr'e nakledildi ve türbesine gömüldü. Yerine oğlu Alp Aslan geçti.

Diğer taraftan Tuğrul Bey ise Şiîliğe karşı yeni yeni zaferler kazanmıştı. Bağdat'ı alarak coşkun tezahüratla karşılanmıştı. Halife kendisine «Sultan-ul-Mesrik vel-Mağrip, Sultan-ul-azam, Sultan-ul-muazzam» lakabını vermiş, takdir etmişti. Tuğrul Bey Bağdat'ı terkettikten sonra Şiîlerin başında bulunan Besasri kuvvet toplayarak Bağdata girdi. Halka zulmetti. Halife karşı koymak istediye de muvaffak olamadı ve tevkif edildi. Bu sırada 1059 da isyaneden İbrahim Yenal Beyi bertaraf eden Tuğrul Bey tekrar Bağdata gelerek Besasri'yi ve ordusunu dağıttı. Şehri yeniden imar etti.

Bu zaferlerden sonra 1063 de Tuğrul Bey de vefat etti. Bu anda doğu bölgesinin hükümdarı, Alp-Aslan idi, Amcası ölünce yerini Alp Aslan'ın doldurması icabediordu. Alp Aslan 27 Nisan 1064 de cülûs merasimi ile tahta geçti? Kardeşi Süleyman'ın hakanlık arzularını bertaraf etti. Fakat bu defa da amca oğlu Melik Kutalmış Bey Tahta gözünü dikmişti.

Alp Aslan çok saygılı bir dille yazdığı mektupla amcasını yatıştır-maya çalıştı ise de dinletemedi. Bunun üzerine Amcasına hücum etti. Böylece bu engeli de aşmış oldu. Artık Alp Aslan'ın önüne fetih yolları açılmış oldu.

Alp Aslan bir kaç sene içinde Gürcistan'ı fethederek sınırlarını Kafkasya'ya dayadı. Doğu bölgesini sağlamlaştırmak için Karahanlı ve Gaznelilerle dostluk kurdu. Karşısında fethe açık bir bölge kalıyordu: Anadolu. Ve burada kovulması zarurî bir devlet vardı: Bizans. Şimdi Bizansla sınır komşusuyla münasebetler hararetleniyordu.

ANADOLU FETHİNİN BAŞLAMASI

Daha evvel Anadolunun fethini isleyen Tuğrul Bey, amcası Arslan Yabgu'nun oğlu Kutalmış Beyi Bizans'a karşı ordunun başkomandanı tayin etmişti. Kutalmış Bey, oğlu Süleyman Şah'ın bir hamlede Anadolu'yu fethetmesinin gerçek zeminini hazırladı.

Aras'ı kolayca aşan Kutalmış Bey Tuğrul Beyin emriyle İbrahim Yenal Beyle birleşerek Erzurum'a yürüdü. Erzurum'u koruyan Bizans, Ermeni, gürcü kuvvetleriyle Selçuklu ordusu Pasinler ovasında karşılaştı. Bizans büyük bir bozguna uğramakla beraber meşhur kumandanlarından Liparit de esir edildi.

Bizans İmparatoru bir çok fide ve hediyeyle Liparit'in salıverilmesini rica etti. Fakat Tuğrul Bey, fideye bile tenezzül etmedi ve esiri serbest bıraktı. Buna karşılık İstanbul'daki Camiin tamirine ve camide Sultan Tuğrul Bey namına hutbe okunmaya başlandı. Böylece Bizans yavaş yavaş Tuğrul Beyin siyasi görüşlerine boyun eğiyor, mağlûbiyetini şimdiden hazırlıyordu.

Tuğrul beyden sonra Alp Aslan

da Anadolunun fethine daha hızlı ve önüne geçilmez bir şekilde devam etti. 1064 deki ilk seferinde yanında henüz dokuz yaşındaki oğlu Melikşah da vardı. Önce Gürcistanı ve güney Kafkasya'yı emniyete aldı. Sonra fetihler zincirine yeni yeni halkalar ekledi. Bizans'ın bütün tedbirlerine rağmen Ani'yi fethetti, arkasından Kars'ı aldı. Artık Türk mancınıklarına karşı Bizans istihkamları dayanamıyor, birer birer düşüyordu. Bu mancınıklar Fatih Sultan Mehmed'in topraklarını müjdeliyor du.

BİZANS'I SANSAN AKINLAR

Akıncı kumandanlarından Gümüştekin ve Afşin Beylerin her akını Bizans'ın bağına saplanan bir hançer oluyordu. Afşin Bey Toroslari aşarak Kilikyaya giriyor ve Halep'in çok yakınına gelerek Anadolu fethinin oldukça yaklaştığını haber veriyordu.

Bu tehlikeli vaziyette Bizans İmparatoru çok büyük bir ordu ile Anadoluya geçti. Kayseri yakınlarında iken Afşin Beyin Niksar'ı aldığını öğrendi. Sivas'a gelerek Türk Ordusunu ricata mecbur ettiyse de bozamadı. Güneye inerek Maraş ve Halep'e kadar uzandı. Kuzeyin boşaldığını gören Afşin Bey, çok cüretkârane bir akınla Anadoluyu baştan başa geçip Sakarya kıyılarına ulaştı. İmparator bu haberi duyunca müthiş kızdı. Fakat Afşin Beyin yolunu kesemedi. Kış mevsimi geldiğinden askerlerini kışlalara dağıttı. Kendisi de İstanbul'a döndü. 1. sefer böylece neticesiz kalmıştı.

1067 yılında Bizans İmparatoru Kostantin Dükas ölünce, yerine karısı Odokya geçmişti. Henüz idareyi ele almadan Afşin Beyin yeniden Anadolu ortalarına kadar gelerek Malatya önünde Bizans ordusunu mağlup ettiğini, Kayseri'yi zaptettiklerini ve Halep'e geçtiklerini öğrendi. Odokya, Türklerin bu taarruzlarını önleyemediğinden Şark Orduları başkomandanı Nikefer Botanyates'i azletti. İmparatorluğun yıkılmasından korkarak Bizans asilzâdelerinden Romenos Diogenes'le evlenerek Bizans tahtına geçirdi.

Romenos Diogenes, 1069 senesinde Anadolu'ya ikinci seferini yaptı. Harput'a geldiğinde Türk ordusu Malatya'da Ermeni Kumandanı Filaretos'u bozguna uğratiyordu. Filaretos kaçarak İmparatora durumu anlattı. İmparator Malatya'ya gelirken Afşin Bey yine aynı cüretle kuzeyden dolaşarak Konya'ya kadar geldi. Afşin Bey, Diogenes'in yolunu kesmek istediğini öğrenince güneye kıvrılarak Çukurova'ya daldı ve üssüne döndü.

1070 de Anadolu orduları Başkomandanı Prens Manuel Komnenos, Kızılırmak kenarında bozuldu. Bütün maiyyeti ile esir düştü. Bundan faydalanan Afşin Bey, Kayseri civarından geçip tâ Denizli'ye kadar üçüncü cüretli akınını yaptı. Böylece ilk defa olarak Ege ve Marmara kıyılarına ulaşılmış oldu. Akıncılarımız Ege Denizini zevkle seyrettiler.

Bizans Ordusunun morali tamamen kırılmıştı. Artık bu işi bitirmek icap ediyordu. Romenos Diogenes kozların paylaşılacağı bir meyda-

na çekiliyordu. İşte burası MALAZGİRT'ti. Kaçınılmaz akıbetin zuhur ve tecelli anı yaklaşıyordu.

MALAZGİRT ZAFERİ

İmparator 13 Mart 1071 de büyük bir orduyla İstanbul'dan ayrıldı. Emelleri o derece büyüktü ki, İslamın zuhurundan önceki Bizans eyaletlerini ele geçirmek istiyordu. Filistin, Mısır ve hattâ Irak ve İran'ı hakimiyeti altına almak tek arzusu idi. Buna son derece inanıyor ve buralara Bizanslı Umumi Valiler tayin etme safdillğinde bulunuyordu.

Bizans ordusu 100.000 piyade, 100 bin süvari olmak üzere 200.000 kişi idi. Onbinlerce hayvan ve büyük harp âletlerine sahipti. Franklar, Slavlar, Normanlar, Gürcüler, Ermeniler, Abhazlar ile Uz (Oğuz)lar ve Peçenekler gibi gayri müslim Türklerden meydana gelmişti. Bütün bunlarla beraber Bizans ordusunda moral, insicam ve en önemlisi olan vuruşma azmi yoktu. Zira Türk akınları, orduyu mânen çökertirken İslâm davetçilerinin, âlimlerin ve mücahitlerin hristiyan halk içindeki faaliyetleri Anadolu halkını İslâma ısındırmıştı. Bunlar hep Bizans Ordusunun aleyhinde idi.

Bu arada anı bir taarruzla Malazgirt'i ele geçiren Alp Aslan, güneye Halep'e inmişti. Halep'e gelen bir Bizans elçi grubu İmparatorun Malazgird ve Ahlat'a karşı Menbic'i Alp-Aslan'a vereceğini bildiriyordu. Alp-Aslan bu teklifi reddetti. Zira Malazgird ve Ahlat stratejik yerlerdi. Tam bu sırada Afşin Bey, Alp Aslan'a bir rapor gönderdi. Afşin Bey Bizans Ordusunun bünyesini tahlil ediyor, belli başlı askerî üslerin ve levazım depolarının tahrip edildiğini haber veriyordu.

Bizans Ordusunun doğuya, İran'a doğru ilerlediğini öğrenen Alp-Aslan Halep'ten ayrıldı. Bunu haber alan Diogenes de Sivas'ta harb meclisi topladı. Bazı kumandanlar Türklerin darbelerinin kuvvetini bildikleri için ihtiyatlı olmak lâzım geldiğini ve Alp Aslan'ı Erzurum'a çekip imha etmenin uygun olacağını teklif ettiler. Fakat imparatorun pohpohlanmadan hoşlandığını bilen bir kaç kişi onun gururunu okşayarak İran'a kadar gitmeyi zorladılar: Nihayet bu fikir kabul edildi.

İmparator bir kısım kuvvetini erzak temini için Ahlat'a ve Abhazlara gönderdi. Yolda Ercizre ve Ermeni birlikleri de iltihak ettiler. Diogenes Ordusunun büyüklüğü dolayısıyla muvaffak olacağından çok emin, emin olduğu kadar da Alp Aslan'ı küçük görüyor hayalleri İran topraklarında geziyordu.

Alp Aslan ise durumu son derece realist mütalaa ediyor, hiç bir meselede hayale yer vermiyordu. Zaten Bizans Ordusundan devamlı haberler gelmekteydi. İmparatorun Malazgird'e yöneldiğini haber alınca ordusuna cebri yürüyüş emri verdi. Alp Aslan'ın sık sık başvurduğu bu taktik aslında görüldüğü gibi basit değildi. Bu cebri yürüyüşle askerler önemli bir hadise ile karşı karşıya oldukları hissini veren psikolojik bir havaya bürünerek emniyet ve azim sahibi oluyorlardı. Alp Aslan büyük veziri Nizamülmülkü ailesiy-

netlerini Koruyacağız

le Hanedana gönderdi. Yaşlı olanlar da serbest bıraktı. Orduda bozgun alâmeti gösterebilecek zayıf eleman kalmamıştı.

Bu sırada Diogenes Malazgird'i kuşatmıştı. Halkın aman dileyip teslim olmasına rağmen zulmetti ve kılıçtan geçirdi.

Alp Aslan, genç ordusuyla kuzey doğuya ilerlerken bir akıncı grubunu da keşif kolu olarak Bizans ordusu üzerine gönderdi. Akıncılar Bizans öncülerine karşılaştılar. Öncüler bozguna uğratıldı, kumandan Be silakes esir edildi. Bryennions yaralı olarak kaçabildi. İmparatora geldiğinde Türk ordusunun kudretinden ve büyüklüğünden bahsetmesi Bizans ordusunda moral diye birşey bırakmadı. Bryennios'tan izahat alan İmparator Malazgird'in yakınında olan Zahva sahasına geldi. Bu rası daha evvel Türk akıncıları tarafından tutulmuştu. 24 Ağustos gecesi akıncılar Allah Allah nidalarıyla Bizans ordusunun etrafında kuş gibi dönerek ortalığı dehşete verdiler. Bu durum Bizans ordusunun iradesini tamamen kırdı.

25 Ağustos Perşembe günü hristiyan Oğuzlardan bir kısmının Alp Aslan'ın saflarına geçmesi aynı manevi çöküntüye bir yenisini ekledi.

26 Ağustos 1071 Cuma sabahı, bu büyük günün erken saatlerinde iki ordu bir fersah ara ile mevzilendiler. Silâh patlamadan evvelki psikolojik harbi Alp Aslan kazanmıştı. Zafer kuşu Türk ordusunun üzerinden uçmaktaydı.

ANADOLU'NUN KADERİNİ DEĞİŞTİREN BÜYÜK HARP BAŞLIYOR

Bizans Ordusunun 200.000 kişilik sürüsüne karşı Türk Ordusu 15-20 bin kişi kadardı. Bunların çoğu süvari, tamamı mahir okçu idiler. Ordunun savaş kabiliyeti, hareket imkânı çok üstündü. Birlikler çok disiplinli ve düzenli idi. Başlarında Mamur, Süleyman Şah, Gevhareyn, Porsuk, Boran ve Sav-Tigin Beyler gibi gerçekten kahraman kumandanlar vardı. Bütün ordu sonradan iltihak eden 10.000 yetişmiş kürt at lısı ve diğer kuvvetlerle beraber 40.000'i buluyordu.

Alp Aslan, Kadı İbn-el-Muhalban ve Sav-Tigin vasıtasıyla sulh teklif etti. Bu İslâm Ordusunun ananelelerinden, Romenos Diogenes bunu korkaklığa yorumladı.

«Sultanınıza söyleyiniz! Kendisi ile sulh muahedelerini Rey'de yapacağım. Ordumu İsfahan'da kışlatacağım ve hayvanlarımı Hemedan'da sulayacağım?» diye küstahlık etti. Buna Sav-Tigin daha mânâlı olan şu cevabını verdi:

«Atlarınızın Hemedan'da kışlayacağından ben de eminim, fakat sizin nerede kışlayacağınızı bilemiyorum.»

Harbin insiyatifini tamamen elinde bulunduran Alp Arslan, vuruşmayı Cuma Namazı sonrasına kadar tehir etti. Bizans Ordusunu kendi hakim olduğu bölgeye çekmesi ve harbi Cuma gününe, namazdan sonraya bırakması, O'nun kumandanlığının neticesidir.

Namazdan sonra beyazlar giyerek atının üzerinde öyle bir hutbe irad etti ki Fatih'in ve Yavuz'un hutbe-

leri de bu mahiyette idi. Önce secdeye kapanarak:

«Ya Rabbi! Seni kendime vekil yapıyor, azametin karşısında yüzümü yere sürüyorum. Senin uğrunda savaşıyorum. Ey Allah'ım niyetim halistir. Bana yardım et. Sözlerimde hilâf varsa beni kahret...» diye yalvardı. Sonra ordusuna atı üzerinde kefenini giymiş vaziyette:

«Yiğitlerim!. Beylerim!. Askerlerim!.

Yerlerde ve göklerde Allah'tan başka Sultan yoktur!. Emir ve Kader yalnız O'na aittir. Biz ne kadar az olursak olalım, onlarda ne kadar çok olurlarsa olsunlar, bütün müslümanların minberlerde bizler için dua ettikleri şu anda kendimi düşmana atmak istiyorum!. Ya muzaffer oluruz ya ŞEHİD! Ben de ancak sizlerden biriyim. O'nun yolunda olanlar arkamdan gelsin. Benimle birlik te savaşmak istemeyenler ayrışın!..»

Bütün ordu bu tesirli sözler üzerine şöyle cevap verdi: «Asla emrinden ayrılmayacağız...» Şimdi ordu hep ağlaşıyor bir yandan da vedalaşıyordu. Alp Aslan bir anlık uğul tuda sonra:

«Ey askerlerim, Cenab-ı Hak bizi şehitlik şerefine ulaştırırsa bu beyaz libaslar kefenim olsun. Melik Şah'ı yerime tahta geçiriniz... O'na bağlanınız... Zaferi kazanırsak önmüde çok hayırlı günler olacaktır. Haydi Arslanlarım... Allah yardımcımız olsun...»

Hücum başlamıştı. Harp bütün şid detiyle devam ediyordu. Anadolu'nun kaderi tayin ediliyordu. Alp Aslan'ın saflarından kopan yiğitler Allah Allah sesleriyle ovayı cınlatıyor, Bizans ordusunu zor duruma sokuyordu.

Bizans ordusunu papazlar teşci ediyorlar ilâhiler söylüyorlardı. Romenos Dionneges merkezde bulunuyor; sağdaki Anadolu birliklerine Aleat, soldaki Rumeli birliklerine ise Bryennios kumanda ediyordu. İhtiyat kuvvetlerinin başında da Andronikos bulunuyordu.

Alp Aslan ise ordusunu dörde ayırmıştı. Kalabalık olan ikisini meydanın iki tarafına gizlice pusuya yatırmış, üçüncü bir birliğini de düşmanın gerisini çevirmek üzere müsait yerlere serpiştirmişti. Kendisi de Diogenes'in tam karşısında yer almıştı. Bu Alp Aslan'ın düşman taktiğini çok iyi bildiğini göstermektedir.

Alp Aslan bir ara bütün ağırlığı

la hücumla kalkan düşmana karşı merkezdeki okçularına hücum emri verdi. Türk süvarileri de bu hücumu iştirak etti. Çıplak atlara binmiş Koçyiğitler, muazzam dev gibi vücutlarıyla kılıcsız, kalkansız olarak Bizansın ön saflardaki zırhlı tümenlerinde görülmemiş bir bozgun meydana getirdiler. Arkadan yetişen bal tacılar, ellerindeki koca koca balta-larıyla yere düşen zırhlıları parça parça ediyordu. Bu durum düşmanı tamamen şaşkına çevirmişti. Hele sa-vaşın şiddetli anında Bizans ordusundan Rumeli oğuzlarıyla peçeneklerin Türk ordusuna geçişleri karışıklığa yol açmıştı.

Bizans bütün gayretini toplayarak bir daha hücumla geçti. Türk ordusu geri çekilmeye başladı. Bu Alp Aslan'ın yine dâhice ve kumandanca taktiklerinden biriydi. «Sahte Ricat». Bu geri çekiliş esnasında da Bizans ordusu neşe ile ilerliyor, artık bu bozgunun İran'da bile durma yacağına inanıyordu. Alp Aslan'ın oyunundan habersizdi. Akşam pusu mahalline gelince Alp Aslan bütün orduya hücum emri verdi. Süvariler, sağ ve sol cenahlar Bizans ordusunu çember içine almıştı. Diogenes için felâketini anlamıştı fakat geç kalmıştı. Akşamın karanlığında düşman imhâ edilmiş, imparator da esir olarak ele geçirilmişti.

Esir edilen Romenos Diogenes, Alp Aslan'ın huzuruna getirildi. Yalnız İslâm Tarihçilerinin değil, Bizans, Ermeni ve Süryânî kaynaklarında da yazdıkları gibi, Alp Aslan İmparatora bir misafir hükümdara yapılan muameleyi yapmış yakınlık göstermişti. O'na zulüm değil kerem göstermişti. Yapılan anlaşmadan sonra bütün şartları itirazsız kabul eden imparatoru tekrar İstanbul'a gönderirken şu tarihî sözünü söylemişti: «YİNE ORDULARININ

BAŞINA GEÇ! BİZİMLE SAVAŞA TEKRAR GEL! YİNE TARİHİMİZE ŞANLI SAHİFELER KATMIŞ OLURSUN!»

İmparator ayrılırken, gördüğü bu alicenap muameleden hüngür hüngür ağladı. İstanbul'a gittiğinde, ye-ni tahta geçen Mikhael VII tarafından öldürüldü.

MALAZGİRD ZAFERİNİ TEMİN EDEN ŞARTLAR

1. ORDUMUZ TEŞKİLATLIDIR : Malazgird'te uygulanan harp taktiği, Türklerin zaman zaman uyguladıkları «Bozkır taktiği» idi. Son derece teşkilatlı birliklere ihtiyaç vardır ki,

bu taktik muvaffak olsun. İşte Türk ordusu senelerden beri Anadolu'daki akınlarla birbirine bağlanan sağlam bir emir-kumanda mekanizması geliştiren bir bünyeye sahipti. Kumandanlarına son derece bağlı idiler. Verilen emir her ne pahasına olursa olsun yerine getirilirdi.

Bu derece teşkilatlı olmamış olsaydı; sahte ricat esnasında ordunun bozulması ve imhâsı son derece kolaydı. Türk ordusu arasında sağlam bir disiplin mevcuttu. Bir saat gibi işliyordu. Bütün kolların birbirinden haberi vardı.

2. KUMANDA MEKANİZMASI : Türk ordusunu zafere ulaştıran ikinci husus, kumanda mekanizmasının dehâ çapındaki liyakatlı idi. Herbiri altın bahasındaki kumandanlar anadan doğar doğmaz askerlik talimlerine başlamışlar, kılıç kuşanmışlar, yay germişler, ok atmışlardı. Bizans Tekfurlarıyla vuruşa vuruşa düşmanın hilelerini öğrenmişlerdi. Bütün harp taktiklerini biliyorlar ve ustalıkla tatbik ediyorlardı. Bütün bunlarla beraber, emri altındaki askerler et-tirnak gibi kaynaşmışlardı. Muvaffakiyetin ikinci amili buydu.

3. İSTİHBARAT: Türk ordusu daha önceden düşmanın bütün plânlarını, ordunun kuvvetini, zaafını, hangi unsurlardan meydana geldiğini istihbar etmişti. Alp Aslan, Diogenes ne yapacağını daha önceden biliyordu. Harpten sonra da hatalarını belirtti.

4. ORDUNUN MORAL YÜKSEKLİĞİ:

Alp Aslan, Türk Ordusunun moralinin nasıl yükseltileceğini biliyordu. Ordunun niçin dögüşeceğini, onun için en kıymetli varlığın ne olduğunu, hayatın feda edileceği hayattan daha yüce bir idealin ne olduğunu biliyordu ve orduya onu hatırlattı. Orduyu hayata bağlayıcı şeyler yerine, hayattan uzaklaştırıcı, hayat düşüncesini vatan uğruna feda ettiren bir duygu verdi.

Ve burada şunu belirtmek gerekir ki Malazgird Ordusu bir ideal için vuruştı. Şehid oldu. Gazi oldu. Malazgird'in milletimize emanetleri var. İşte Alpaslan'ın ve Malazgird cengaverlerinin ruhu bu emanetlere sahip olmamızı istiyor. Malazgird'ten 850 sene sonra Dumlupınar'daki millet, o idealleri yaşatma, emanetleri koruma mücadelesi verdi.

Gelecek sayımızda Dumlupınar'ın hayalleri durduran mücadelesini göreceğiz.

«Anayasanın 11. Maddesi Üzerine»

Yönetici - Sayın konuşmacılar ve aziz Millet, Anayasa değişikliğinde 11. madde hariç diğer maddeler üzerinde anlaşma oldu. Partilere sunulan taslak şöyle: «Bu Anayasa'da yer alan hak ve hürriyetlerden hiç birisi, dil, ırk, sınıf, din, mezhep kavgası yaratacak veya Türk devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğuna dair temel ilkeyi bozabilecek biçimde kullanılamaz.» Bu taslağa bazı partiler karşı çıkmakta, bir kısmı ise kabullenmektedir. Siz sayın Erim, değişikliği niçin teklif ettiğinizi açıklar mısınız?

Erim - «Hiç kimsenin şüphesi olmasın ki, yurdumuz büyük bir tehlike karşısındadır. Bu tehlike sıkı yönetimle geri itilmiştir. Fakat ortadan kaldırmış değildir.

İşte bunun için öngörülen değişikliklerin Anayasa'da yapılması gerekiyor.

Hazırlanan değişikliklerden hür, demokratik rejimin yaşamasını, özgürlüklerden ana hak ve hürriyetlerden faydalanmak isteyenlerin endişe edeceği hiçbir şey yoktur.

Ancak değişikliklerden sonra, Türkiye'yi felâkete sürüklemek isteyenler, Üniversitelerimize, TRT'ye ve daha başka kuruluşlara sızma imkânı bulamayacaklardır. Ama ne yapalım ki, bugünkü kanunlar ve imkânlarla sızınlar, sığınmalar olmuştur, olmaktadır, yarın da olabilir...

Bazıları, Anayasa uygulanırsa idi, reformlar yapılsaydı, 12 Mart bunalımına gelinmezdi, diyorlar. Talimatını yurt dışındaki bir yerden alan anarşist ve tedhişçileri, Anayasa'nın öngördüğü reformları birbiri ardına hiç vakit geçirmeden yap-sak, bu eylemlerinden vazgeçirebilir miyiz?

11. Madde değişikliklerin belkemiğidir. Devleti ve hür demokratik düzeni hatıra gelebilen tehlikelere karşı koruyucu niteliği olan bir hükümdür. (21 Temmuz 1971, Gazeteler)

Yönetici - Yani muhtemel tehnikelerin önlenmesi için bu değişikliğin şart olduğunu söylemek istiyorsunuz. Peki siz buyurun Sayın Arar...

İsmail Arar «Bu güzel eserin zedelenmemesini rica ederim. Anayasa boşluklarından istifade ederek güzel vatani parçalamak ve bölmek isteyenlere fırsat verilmemelidir.» (7 Ağustos 1971, Gazeteler)

Yönetici - Sayın Arar, siz de Erim'in görüşünü paylaşmış oluyorsunuz. Siz aynı fikirde misiniz acaba Sayın Feyzioğlu?

Feyzioğlu «Hür demokratik rejimi ve milli varlığımızı korumak için, hakların ve hürriyetlerin, bu hak ve hürriyetleri yok etmek isteyenler tarafından kötüye kullanılmasını önlemektir. Yapılacak değişiklik, hür demokratik rejimi bütün icaplarıyla ayakta tutacak ve son yıllarda ülkemizi tehdit eden anarşiye, iç kavgalara set edecek istikamette olmalıdır. (15 Ağustos 1971, Gazeteler)

Yönetici - Bu görüşünüzle başta söylediğiniz taslak aynı olduğuna göre siz de herhalde taslağı destekliyorsunuz. Sayın Seyfi Öztürk, siz zannederseniz AP'nin görüşünü açıklayacaksınız. Söyley misiniz?

Seyfi Öztürk «Anayasanın getirdiği hürriyetler Anayasa'yı yıkmak için kullanılmıştır. Kendisini korumayan bir Anayasa düşünülemez.» (10 Temmuz 1971, Milliyet)

Yönetici - Yani düşünülemediğine göre, tedbirler şarttır, demek istiyorsunuz. Ve yukarıdaki tedbirleri destekliyorsunuz. Peki, Sayın İnönü, şimdi Milletimiz sizin görüşünüzü öğrenmek istiyor. Açıklamak istemez misiniz?

İnönü - «Ordu komutanları Anayasa değişikliklerinden büyük ümit beklemektedirler. Onlar da Anayasa'da bir takım eksiklikler olduğu kanaatinde dirler. Teklifler buna göre yapılmıştır. Şimdi farzediyoruz ki, mutabakatla bu maddeleri Meclis'ten eksiksiz geçireceğiz. Ve eksiklikleri düzelmiş bir Anayasa ile memleketi idare edeceğiz. (21 Temmuz 1971, Gazeteler)

Yönetici - Sayın İnönü, bu sözleriniz pek memnun bir insanın hali-

Yönetici - Yani siz, Anayasa'da böyle bir değişiklik olursa demokratik sosyalizmin yasaklanacağını söylüyorsunuz. Ve Anayasa'nın «Sınıf kavgası»nı yasaklamamasını istiyorsunuz. İyi ama sınıf kavgası, parçalanması vatanımız için tehlike-i olacak ve düşmanlarımızı sevin-direcek olan milletimizi kamlara bölmek değil midir? Bir milletin, ferdleri arasında servetin adaletli dağıtılmasını istemek normal ve güzel. Ama bunu sınıf kavgaları ile gerçekleştirmek, kardeş kavgasını tahrik etmek demek değil midir? Sınıf kavgası, marxist - leninist terminolojisinin kitleleri çarpıştırma vasıtasıdır. Bunu nasıl demokrasinin icabı sayabilirsiniz? Bu demokrasinin, kendisini yıkacak şeyi kendi içinde beslemesi manasına gelmez mi? Hala fikrinizde ısrar ediyorsunuz galiba İsmail Cem. Buyurun fikriniz ne?

İsmail Cem «Anayasa değişiminin doğrultusu, sol düşüncüyü ve dolayısıyla kitlelerin hayat hakkını sınırlamanın yönündedir...»

«Değişiklik taslağının bu konulardaki özelliği de, kitlelerin aleyhine ve iktidardaki kuvvetlerin kayıtsız

ruhiyesini aksettirmiyor Sanki Ordu Komutanları Anayasa değişikliğinden büyük ümit bekliyorlar da siz beklemiyormuşsunuz gibi konuşuyorsunuz. Acaba siz başka düşüncede misiniz? Yoksa yeni teklifleriniz mi var? Ha siz mi cevap vermek istiyorsunuz Sayın komisyon üyeleri, buyurun...

CHP Komisyonu «Demokratik Solun bu madde ile yasaklanmadığının yazılması gereklidir. Eğer sınıf kelimesi maddede bırakıldığı takdirde, Türkiye'de demokratik sosyalizm yolu tamamen kapanacaktır.» (15 Ağustos 1971, Gazeteler)

şartsız egemenliğinin lehinedir. Bu nedenledir ki değişiklik taslağı, Türk halkının genel çıkarlarına karşı gözükmemektedir.» Demokrasinin yaşaması için şarttır «diye sunulan bu Anayasa değişimi gerçekleşirse artık, Türkiye'nin demokrasisi» kendi nevi şahsına münhasır «Bir demokrasi olacaktır» (20 Temmuz 1971, Milliyet)

Yönetici - Hoppala! Şimdi de halk adına konuşmaya başladınız. Kuzum sizin halkla ne kadar bağınız var ki böyle konuşabiliyorsunuz. Halka kendi aklınıza göre «Sol» kelimesini giydirmeye çalışıyorsunuz. Kor-

kuyorum şimdi Ecevit'te Millet adına konuşacak.

Ecevit - «Gerçek milliyetçiliğin kaynağı millete güven duygusudur. Millete güvenmeden ve milletin güvenini sağlamadan, millete yeterince hizmet edilebileceğine de, mutluluk getirebileceğine de inanmıyorum. (10 Temmuz 1971, Milliyet)

Yönetici - Demedim mi size? Ecevit de işte millete sırtını dayayıverdi. Sanki yıllar yılı millete bağlı hareket etmiş gibi. Neyse. Siz bu görüşünüzle Anayasa değişikliğinin millettten habersiz yapıldığını mı söylemek istiyorsunuz. Ve belki de referandum yapılmasını istiyorsunuzdur. Acaba referandum yapılsa milletin seni ve partini destekleyeceğine inanıyor musun? Yoksa bu sadece bir taktikten mi ibaret? Bilmiyorum, eğer millet sizi seçimlerde desteklediği gibi desteklerse, bunda akıbetiniz pek hayırlı olmaz herhalde. Galiba Bülent Nuri ve Fahri Özdilek te bir şeyler söyleyecek?

Bülent Nuri Esen - «Tasarının millitarist karakterde bir Anayasa ortaya çıkarmasından endişe ediyorum» (23 Temmuz 1971, Gazeteler)

Yönetici - Ya siz Bay Özdilek?

Fahri Özdilek - «Anayasayı maksatlı uygulamaların ötesinde, anarşik olayların suçlusu gibi göstermek isteyen zihniyeti, ulusumuzun kaderinde talihsiz bir değerlendirme olarak görmekteyiz. Anayasa'da yapılacak değişikliklerin yeniden özgürlük mücadelesine dönüşerek toplumsal gelişmimize engel olmamasını içtenlikle temenni ederiz.» (10 Temmuz 1971, Milliyet, MBK Başkanı Tabii Senatör)

Yönetici - Siz daha hızlı konuşuyorsunuz. Bu iddiaları bu kadar hadiseden sonra hâlâ söyleyebilmek; pes doğrusu? Herhalde bay İpekçi'nin de enteresan fikirleri olacak Buyurun bakalım.

Abdi İpekçi - «Sosyalist görüşler bugün dünyanın her yerinde özellikle aydınlar tarafından benimsenmiş bir gerçektir. Bu görüşlere serbestçe ifade olmağı tamamlamak, o görüşleri benimseyenleri yeraltı savaşına zorla itmektir. Kısacası Türkiye'de rejimin Demokratik kalması isteniyorsa sosyalist görüşlerin, böyle bir düzenin vazgeçilmez parçası olduğu kabul edilmelidir. (22 Temmuz 1971, Milliyet)

Yönetici - Ol Bay Abdi. Bu çok cür'etli bir iddia. Bir kere Sosyalist görüşlerin aydınlar tarafından kabul edildiği hususu son derece saçma. Birkaç basit kafa yapısının Sosyalist olması, dünya aydınlarının Sosyalist olduğunu nasıl söyletebilir size?

İkincisi de demokratik düzeni yıkmak isteyen Sosyalist görüşlerin, demokrasinin icabı olduğu sözü çok münakaşa götürecek bir şeydir. Sosyalist görüşlerin sınırlarının nerede başlayıp nerede biteceği bilmem size tayin edilmiş midir? Ama şu ana kadar demokratik Sosyalist geçinen bir ferdin, müsait ortamda kendisini tedhişçiliğin göbeğinde bulduğu bir gerçektir. Hem demokratik denen Sosyalizmin marxist - leninist hareketten farkı ne ki? Mesela bu konuda Bay Ecevit'e sorulmalı bakalım.

Ecevit «Kastro'nun önünde kilitli kapılar vardı. Che Guevara'nın önünde kilitli kapılar vardı. Ho Şi Min'in önünde kilitli kapılar vardı. Mao Çe Tung'un önünde kilitli kapılar vardı. Anahtarları «devrimci»lerin efinde olmayan o kapıları açabil-

Lozan'da Azınlıklar Meselesi

Lozan'da görüşülen en mühim meselelerden biri de Azınlıklar Meselesidir. Müttefik (düşman) devletler, azınlıklar üzerinde ehemmiyetle durmuşlar ve heyetimizden en geniş tevizleri koparmışlardır. Bu tavizler bugün azınlıkların İstanbul sanayiinin %70 ine ihracat ve ithalatımızın %75 ine hakim olmalarının, ihanetlerinin, komünistlerin ihtilal provalarında baş rollerde yahudi Rafael Avidor, Jak Menage ve Simonların bulunmasının mes'ulü olmuştur. Lozan'ın diğer maddeleri olduğu gibi Azınlıklar meselesi de liyakatsiz, müttefiklerin tabirleriyle amatör - heyetimizin hoşgörülük, boşverirlik havası içinde aleyhimizde tecelli etmiştir. Galipken mağlup bir devlet muamelesi görmüşüzdür. Millî mücadeleden zafer sevinci, istiklal coşkunluğu, büyük zaferin siyasi ve iktisadi sonuçlarını gerçek manada lehimize tecelli ettiremediğimiz için sönük kalmıştır.

Millet senelerdir hatta asırlardır ihanetlerini seyredegeldiği düşmanlarının yine - değişik vasıtalara ve maskelerle - aynı ihanetleriyle karşı karşıya kalmıştır. Batı Trakya'da, hudutlarımızın ötesinde yüzbinlerce kardeşimiz himayesiz terk edilmiştir. Hristiyanlaştırma faaliyetlerinin, rum isyanlarının baş mes'ulü Patrikhane, İstanbul'un Fener'inde ayrı meşum vazifesine devam etmiştir. Bu yüzden zaman zaman iktisadi, siyasi ve kültürel krizler başgöstermiştir.

Şimdi azınlıklar konusundaki Lozan görüşmelerine geçmeden evvel o zamana kadar devlet ve vatan bütünlüğümüzü parçalama ihanetlerini görelim:

AZINLIĞIN İHANET PLANLARI

1839 Tanzimatı Hayriye Fermanı azınlıklara çok geniş imkânlar tanıdı. Mustafa Reşit Paşa gibi büyük sıfatlı bir İngiliz ajanının öncülüğü ile iflan olunan bu fermanle: asırlardır din için, devlet için can veren şehit çocukları ile vatanın korunması ile hiçbir ilişkisi bulunmayan, bilakis devletimizi darbeleyen ermeni rum ve yahudi azınlıkları eşit tutuldu. Ne acıdır ki millet evlâdiyla hainler aynı haklara sahip oluyordu. Bu milletimiz için hazmedilmeyecek bir taviz oldu.

Bundan sonra üç mason rum tarafından kurulan Etnik Etarya mensubu ajanlar, fırsatları değerlendirip, ihanetlerini daha da hızlandırdılar. Hainlikte ondan da geri kalmayan bir zararlı cemiyet de Mavri Mira idi. Mavri Mira ermeni petriği Zevan Efendi ile işbirliği yaparak çalışıyordu.

1863 te Sayrüs Hamlin namındaki bir Amerikan papazı da Robert Koleji kurmuştu. Bu ajan yuvasından yetişen Bulgar Komitacıları Balkanları elimizden çıkardı. O Balkanlar

kl asırlardır her senenin baharında akıncı türkülerini dinlemiş, zafer müjdeleriyle çalkalanmıştı. Ama bundan sonra gam, keder ve esaret gözyaşlarına, inilti seslerine muhatap olacaktı. Devletten kopan oradaki millet evlâdları himayesiz kalacak Balkan Türklüğü imha edilecekti. Millet düşmanları ellerinden geleni yanlarında koymuyorlardı.

«İttihat ve Terakki Fırkasının Selânik'li yahudi olan Emmanuel Karasu tarafından tesis edilen Makedonya Rizorta denilen mason Locasının içinden bil fiil doğduğunu söyleyebiliriz.» (Fransız Acacia Mecmuası Sayfa 70)

«Ayrıca İttihat ve Trakki Cemiyetinde mason Mustafa Karın, İbrahim Temo, İshat Sukuti, yahudi Nesim Russo, Jak Manasa, Davit Kohen, Rafael Rici, Nicola Ferte, Marti One, Jakop Suhami, Bernard Dreyfus gibi düşmanlar yer almakta idi.» (2)

«Dışişleri ve Bayındırlık Bakanlıklarını defalarca deruhte eden gabriel Noradunkyan'ın Kırkor Sinokyanın, Davit Paşanın, PTT Bakanı Marşal Karabet Artin Davut un, Maliyeci Agop Kaçozyanın ve Parlamente'ye girmiş 47 ermeni mebusu ve senatörünün senelerce bu mevkilerde kalmaları elbette tesadüf eseri olan hadiseler değildir.» (3) (Aziziye Mecmuası, Sayı 1 - Erzurum ve Kültür ve Yardımlaşma Cemiyeti)

Vesikalardan da anlaşılacağı üzere İttihat Terakki Çetesi memleketi böylece bir avuç ermeni, rum ve yahudi azınlığının eline terk etmiştir.

Azınlıkların devletimizi ve vatanımızı parçalayan ihanetlerinden sadece bir kısmını gördükten sonra mevzumuz devam edelim.

LOZANDAN ÖNCEKİ ANLAŞMALARDA AZINLIKLARA AİT HÜKÜMLERİ (SEVR'DE)

«Avrupa'nın harp sonu tarihi» yazarı Frank H. Simond: «Türkiye Almanya'nın müttefiki idi ve Paris'te Türk İmparatorluğuna karşı hakiki bir ölüm hükmü verilmişti.»

Edvard Driyö: «Muhakkak olan şudur ki, artık bir Osmanlı İmparatorluğu yoktur»

İşte Birinci Cihan Harbi, düşmanlarımızın bu niyetleriyle başladı. Savaş sonunda düşmanlarımız, devletimize ve milletimize hazırladıkları ölüm reçetesi olan Sevr'i imzaladılar. Bu anlaşma ile düşmanların hülyalarında şekillenen iğrenç ve meşum ideallerinin tatbiki isteniyordu. Ve bunun için azınlıklara, beklediklerinden de fazla bahşişler vad edilmişti. Ermenilere Doğu'da bir devlet, Yunana ve rum palikaryalarına Batıda «megalo-idea» (Büyük Yunanistan), Bizansın hortlatılması v.s.

Şimdi azınlıklara Sevr'in madde-

lerinde tanınan haklara ait vesikalara geçelim.

«141 - Mekteplerde devletin hiçbir müdahalesi olmaması...» (4)

«145 - Hükümet soyca azınlıkların nisbi temsili üzerine bir intihap usulü projesini iki sene Müttefik Devletlere vereceğini üzerine almak tadır.» (15)

«146 - Ecnebi Darülfünun mezunlarının memlekette serbestçe sanat yapmalarını Hükümet kabul eder.» (6)

Görüldüğü gibi kökleşen millî kültürün yitirilmesi için, kültürün temel unsurlarından eğitim, azınlıklar ve düşmanlarımız tarafından tam bir kontrol altına alınmış oluyordu. Mekteplerde bundan böyle millî kültür yerine yabancı kültür ve milletimizi Avrupa'ya peşkeş çekecek bir eğitim uygulanacaktı. Bunun neticesi milletimiz, şuur köleleşmesine sürüklenecek ve neticede yok edilecekti.

Yine diğer maddede de belirtilen, memleketimizin sanayi dallarının malî imkânlarının yabancı mekteplerin yetiştirdiği azınlık gruplara açık bulundurulmasıdır.

«149 - Osmanlı Hükümeti.. Padişahlar tarafından verilmiş olan fermanlar, hattı hümayunlar, beratlar ve tezkereler ile müslüman olmayan milletlere din, mektep ve adliye işlerinde bahsedilmiş olan imtiyaz ve maâfiyetleri bütün şümül ve genişliği ile te'yid ve ilerisi için de muhafaza eder.» (7)

Devletimiz eski kudretini, dirayetini kaybediyor, millî devlet gayri millî hale getiriliyordu. Artık o, gemilerinin direklerini gümüşten, halatlarını ibrişimden yelkenlerini atlastan yapan imparatorluğumuz, bütün silahlarını ve donanmasını teslim ediyordu.

Sevr'in malî ve iktisadi hükümlerinden:

«Türkiye 1600 tonu geçen bütün buharlı gemilerini işleyebilir olarak müttefik düşman kuvvetlere teslim edecek, Osmanlı borçları altın olarak ödenecek.» (8)

Devlet yok olunca millet ölümüne terk edildi. Ama düşmanlarımızın bekledikleri gibi olmadı. Çünkü millet, ölümü değil; şerefle yaşamayı seçmişti. Millî Mücadeleye atıldı; henüz kaybetmediği iman ve ideolojisiyle imkânsızlıklardan imkân çıkardı. Karartılan tarihini yeniden aydınlattı. Zafer kazandı, çünkü devletini yıkmaya çalışan, Doğu'da ermenilere, Batıda rum palikaryalarına gereken dersi verdi. Askerî mücadelesiyle memleketi azınlıklara ve müttefiklere teslim etmedi. Fakat... Bundan sonrasını ayrıca görelim.

Milletimizin karşısında ittifak üstüne ittifak düzenleyen düşmanlarımız, Sevr'den netice alamayınca bir defa daha tertibe girdiler. Lozan Konferansı düzenlendi.

Lozanda, mevzumuz olan azınlıklar

meselesi görüşülürken Müttefiklerin tutum ve tavırları dikkate değer. Bu sefer meş'um emellerini, «barış, sulh, dostluk ve insan haklarını korumak gibi yaldızlı kelimelerle maskeleyorlardı. Türk murahhaslarını da kendi akıntılarına sürüklüyorlardı.

«Devletler. 18. asırda Polonya'yı taksim ederken de imzaladıkları kâğıtta insan haklarından bahsediyorlardı... Lozanda murahhaslarımız, işin bu maske altında münakaşasına muhatap oldular? (9)

Millî Mücadele yıllarında rum palikaryalarının elinde sönen ocakların, viran yurtların acısı Batıda rum, Doğu'da Ermeni zulmü altında ciğerlerden kopan ızdırab ve feryatlar, muzaffer ve fakat çilekeş milletin kini ve hıncı kat kat iken Lozan'da bunlar unutuldu.

İtalyanın Baş Murahhası Marki Garroni, azınlıklar hususu görüşülürken şöyle demişti: «Bizler şimdi uzun savaş yıllardan sonra ateşli tulkulara bir gem vurmak başka aşırıları, öç almaları önlemek zorundayız. Hoşgörü, hakgözetirlik ve adâlet ilkelerine uygun davranmalı ve geçmişini unutmalıyız.» (1)

Heyetimiz de bu havaya uymuştu. İsmet Paşa «harbin böyle uzamasıdır ki, ızdıraplara sebep olmuştur. Sulh ile bu ızdıraplar diner.» (11)

İsmet Paşa: «Biz burada barış yapmak için bulunuyoruz.» (12)

Böylece Müttefik Devletlerin murahhas heyetleri kongreyi psikolojik hâkimiyetleri altına almışlardı. Dolayısıyla milletimize reva görülen zulümler azınlıkların ihanet şebekeleri ve teşekkülleri ile yaptıkları gayri insani ve vahşice taarruzları, işkenceleri bahis konusu edilmemiş, bunun münakaşasına meydan verilmemiştir. Hep «İnsan haklarını korumak, sulh» tekerlemeleri paravan yapıp durmuştu.

AZINLIKLAR HAKKINDA GÖRÜŞÜLEN MESELELER

Azınlıklara dair Lozan görüşmelerini şu maddelerde toparlayabiliriz:

- 1 — Azınlıkları himaye ve umûmî af
 - 2 — Yunanistandaki ve Türkiye'deki azınlıkların durumu
 - 3 — Batı Trakya'nın durumu
 - 4 — Rum Fener Patrikhânesi
- Bunlar hakkındaki görüşmeler nasıl olmuştur ve neticeleri ne olmuştur. Kimler kazanmıştır. Teker teker görelim.
- 2 — İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu, Pınar Mecmuası Mart 1971, Shf: 21
 - 3 — Aziziye Mecmuası, Sayı: 1
 - 4 — Lozan, M. Cemil, Cilt: 1, Shf: 316
 - 5 — Aynı eser. Shf: 317
 - 6 — Aynı eser, Shf: 317
 - 7 — Aynı eser Shf: 317
 - 8 — Aynı eser Shf: 320
 - 9 — Aynı eser, Cilt 2, Shf: 271
 - 10 — Tutanaklar, Takım 1, Shf: 186
 - 11 — Lozan, M. Cemil, Shf 276
 - 12 — Tutanaklar, 1. Kitap Shf: 223

mek için yüklenmek gerekirdi. Biz de ise, kapılar kilitli değildir. Tokmağını çevirince açılabilir. Böyle olunca, insandaki romantizm duygusunu kamçılayıcı bir takım örneklerle özenmek ve itiverince açılacak kapılara yüklenmek, Donkişotluk olur.»

Yönetici - Bu demektir ki Moo'dan farkınız sadece metod. Yani getireceğiniz düzen değişikliği aynı esaslara dayanıyor. Yukardaki ifadeler şu nu anlatmak ister ki: eğer Türkiye'de de kapılar kapalı olsaydı, siz

de Kastro'nun yolundan gidecektiniz. Peki onlar milletlerini mesut ettiler mi? Getireceğiniz düzeni Millet tasvib etmezse - ki bunu fiilen göstermektedir - o zaman demokratik hayatı ayaklar altına almış ol mayacak mısınız? Hayır canım, daha ilmi görüşlerle gelmeniz yerinde olurdu!... Bay Ortamcı sizin de fikriniz varsa buyurun...

Kemal Bisalman - Bugün Anayasamız değiştiriliyor, hem de ne tür lü?... Geriye dönük olarak...

Kim uyacak bu Anayasaya ve kim

uygulayacak?... 1924 ten 1971'e dek aşama geçiren Türk toplumu...

Peki o halde soralım: Değiştirilen bu Anayasanın pek çok maddesi, söz konusu aşamaya ve dolayısıyla zamanın belirttiğimiz o acımasız koşuluna ters düşerse - ki düşüyor ne olacak?...

Cevap:

Kolay kolay uygulanamayacak. (Ortam, Say 12, 16-23 Ağustos 1971)

Yönetici - Siz daha başka bir meseleyi getirdiniz. Benim anladığıma göre şimdi değiştirilmesini isteme-

diğiniz maddeler eğer değiştirilirse, elinizden geldiği kadar uygulatmak için çalışacaksınız. Hatta eyleme geçeceksiniz. Bu sözlerinizden başka türlü mana anlaşılmaz. Ama o zaman ne olur. Orası Milletimizin ve Millete bağlı kuvvetlerin bileceği bir şeydir. İsterseniz tekrar Orduya 12 Mart Muhtırası verdirecek hareketlere girişebilirsiniz. Bu haftaki açık oturumumuz biraz hararetle geçmiş olmasına rağmen, Milletimizin de samimileri ve sahtekârları anlamasına vesile olmuştur.

— Türkiye'de istikbalin fazla nüfusunun doyurulamayacağından korkan bir kısım zevat, nüfusu azaltmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bütün geçek ilim adamlarının karşı çıktığı ve cinayet olarak vasıflandırdığı bu faaliyeti, ancak milletimizin çoğalmasını istemeyenler des teklemekteler. Resim rahimdeki çocuklara sıkılan kanlı kurşunlardan doğum kontrol haplarından bir diziyi gösteriyor.

Doğum Kontrolü

Hakkında İlimin Tesbitleri

İlim objektif olduğu ve gerçekleri dile getirdiği sürece geçerlidir. İspatı gayri mümkün, sadece nazariyelere dayalı fikirleri ilmi gerçek olarak takdim etmek, bizzat ilme ihanetten başka mana taşımaz.

Bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye'deki ilim adamlarını da bu açıdan değerlendirmemiz gerekmektedir. İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Kürsüsü öğretim üyesi sayın Prof. Dr. Yusuf Keçecioglu'nun «Bizde ve batı ülkelerinde kürtaj» başlığı altında bir gazetede çıkan makalesi, doğum kontrolü ve kürtaj mevzuundaki ilmi gerçekleri dile getirmesi bakımından takdire değer bir makaledir.

Yazısının başlangıcında, Türkiye'de doğum kontrolü ve kürtaj mevzuunda girişilen gayretleri dile getiren Keçecioglu: «Bizde kürtajın serbest bırakılması ve hattâ bir devlet görevi olarak devlet hastahanelerinde yapılabilmesini isteyenler gerekçeleri yanı sıra, kürtajın serbest bırakıldığı İsviçre'nin bazı kantonlarını örnek olarak gösteriyorlarsa da her iki ülke zorunluluklarının, sosyal ve tıbbi yönden birbirleriyle hiçbir ilişkisi yoktur.

Bizde zorunlu görülen gerekçeler genellikle şunlardır:

- İstenmeyen çocuk,
- İstenildiği sayıda çocuk,
- Artan dünya nüfusunun kısıtlanması, çabalarına katkıda bulunmak,

— İlkel metodlarla gizli çocuk düşürme ve buna bağlı ölüm vakaları önlemektir.

Teorik bakımdan daha çoğaltılabilecek bu gerekçelerin pratikte önemli bir değer taşımadığını, ülkemizde aşağı yukarı 10 yıla yakın bir süredir denenegelelen doğum kontrolü göstermektedir.» demektedir. İstenmeyen çocuk deyimi gerek sosyal ve gerekse tıbbi yönden yetersizdir... Kadın ne bir robot ve ne de bir kulüğe makinası olmadığına göre iste

nildiği sayıda çocuk doğurması imkânsızdır» demektir.

Bu konuda Sovyet Rusya'daki deneyimlerden rakamlar veren Keçecioglu yazısına devamlı: «Doğum kontrolü ve yanısıra kürtajın serbest bırakılması ile toplumun kalkınmasına bir katkıda bulunabileceğine de inanmıyoruz. Şayet aile planlaması için sarfedilen paralar ülkenin eğitimi için sarfedilse idi şüphesiz daha olumlu sonuçlar alınacaktı. Eğitimle nüfus artması arasında ters bir orantının mevcut olduğu öteden beri bilinmektedir.» demektedir, dünya nüfusunun artışını sadece doğumlarla bağlamanın hatalı olduğunu, belirterek bu hususta çeşitli misaller vermektedir.

Kadının bunalımı mevzuunda: «...Batılı kadında, genellikle kültür ve çalışma zorunluluğunun etkilediği bu hayat anlamı, sınırsız ve sorumsuz davranışlar, ailede ve toplum içinde çok yönlü bunalımlara yol açmaktadır.

Batılı otoritelere göre bu bunalımın nedenlerini genellikle nikâhsız evlenmeler, bekârkên gebe kalma dolayısıyla işine devam edememe, üniversite veya lise öğreniminde ise eğitimi sürdürememesi, aile nezdinde hor görülmesi, hattâ kovulması teşkil etmekte, bu nedenlerle de kadın da psiko-somatik hastalıklar meydana gelmesi hattâ intihar olaylarına rastlanmaktadır.» şeklinde kanaatini belirten Keçecioglu Almanya'dan ve İsviçre'den bu hususta misaller vererek: «Ülkemizde çok şükür böyle seksüel-moral bunalımı yoktur. Aile ve toplumsal yapımız da ayrıntılıdır.» demektedir.

Yazının sonuç bölümünde ise: «Diğer taraftan seksüel-moral bunalımın çözüm yolu olarak hekime adeta bir moral veya devlet görevi yükletme sakıncalıdır. Zira böyle bir görev hekimlik gibi ulvî bir meslek ile bağdaşmaz. Kürtaj serbest bırakılrsa dahi, ülkede bu göreve karşı çıkacak yürekli, faziletli, vatanperver meslektaşlarımız az değildir. Diğer taraftan çocuk düşürme işi kürtajın

dedir.» denilmektedir.

Yukarıda ilim konuşmaktadır. İlimi gerçekler dile getirilmektedir. Bütün bu gerçeklere rağmen doğum kontrolü ve kürtaj maskesi altında neslin imhasını isteyen, çocuk katilleri bakalım ne gibi ilmi (!) gerçekleri ileri sürebilecekler. Sayın Prof. Dr. Yusuf Keçecioglu'nu bu kıymetli makalesi dolayısıyla tebrik ederiz.

Böylelikle bir kere daha ortaya çıkmıştır ki ilim ilmi Sağın görüşlerini tamamen tasdik etmektedir.

serbest bırakılmasıyla kolektif bir yön kazanmayacağını, buna bağlı olarak ülkemizde de batıda çok sözü edilen psiko-somatik hastalıklar ve bir ahlâk bunalımının patlamayacağını da kimse iddia edemez. Böyle bir ahlâk bunalımının patlaması herhalde çoğalmamızdan daha az endişe verici değildir. Bu sebeplerle ülkenin sosyal, ahlâki ve ekonomik yönlerini kapsayan ve kriminal nitelikteki bir müdahalenin hukuki yönlerini aramaya çalışmak beyh-

Müminlerin Reğaip

Kandilini Tebrik Ederiz

26 Ağustos'u 27 Ağustos'a bağlayan gece üç aylardan birincisi olarak bilinen Recep ayının ilk cuma gecesi olup İslâm istilâhında «Reğaip Gecesi» olarak bilinir. Bu gecede Peygamberimizin babası Abdullah ile annesi Amine zifaf olmuşlar, Peygamberimiz ana rahmine düşmüştür. İnsanlığın kurtuluş habercisi olan böyle bir gece İslâm'ın mübarek saydığı gecelerden birisi olmuştur. Reğaip lûgat manasıyla, bolluk, bereket demektir. İslâm istilâhında ise; Allah'ın nimet ve rahmetlerinin mü'min kullarına bol bol verildiği gece manasına gelir. Gerçekten de Peygamberimizin doğum yılı, Arabistan'da arkası arkasına gelen kıtlık yılları içerisinde rahmet ve bolluk yılı olmuştur. Bunun içindir ki, tarihçiler bu yıla «Senetülfeth vel ibtihac» (yani bolluk ve sevinç yılı) demişlerdir. Peygamberimizin doğumu, insanoğlunu insanca yaşatacak bir imanın mübeşşirinin doğumudur ki, ne kadar tebci etsek azdır. Kur'an-ı Kerim'de Peygamberimiz hakkındaki ayetler, O'nun değerini en güzel tarzda ifade etmişlerdir. «Ey insanlar! Sizin en asil allenizden, size en necib bir Peygamber geldi. Sizin küfrünüz, onun çok gücüne gider, O sizin imanınızı, iyi huyluluğunuzu aşırı arzu eder, nasıl ki iman edenlere O, çok müşfik, çok merhametlidir.» Daha küçük yaşlardan itibaren müstakbel emaneti taşımaya hazırlanan fahri alem efendimiz, şimdi içinde çalkalandığımız ve bütün insanlığın çalkalandığı buhrana kesin kurtuluş yollarını belirtmiştir. Cenabı Allah'ın insanoğluna bildirdiği hakikatler, asırlar ilerledikçe daha çok anlayabildiğimiz ve daha çok sarılmamız gereken hakikatlerdir. Reğaip Gecesi bizde yeni bir iman ve heyecanın doğmasını temin etmeli, hayatımızın kıymetinin ne ile olacağını düşündürmelidir. İnsan inandığı şeyleri yaşadığı ve uğrunda fedakârlık yapabildiği ölçüde insandır. Dileğimiz Reğaip Gecesi'nin bütün mü'minlerde kardeşliğin, huzurun ve İslâmca yaşama şuurunun uyanmasına vesile olmasıdır. Bütün mü'minlerin Reğaip Kandilini tebrik ederiz.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Avrupa kültürü iki bin yıllık bir tekâmülün neticesidir. Ve kaynakları da Yunan düşüncesi, Yahudi-Hristiyan ahlâkı ve Roma emperyalist hukuk nizamından ibarettir. Bu kaynaklar içinde, Avrupaya en çok tesir eden hangisidir? Yahut Avrupa kültürü hangi emperyalizmin ifadesidir? Onu görelim:

«Yalnız Helen düşüncesi geleneği ile batı, bugün olduğu hale gelemezdi. Başka bir aşı daha gerekiyordu. İşte Yahudi âleminin, sonradan İncil'in yaptığı etki burada ortaya çıkmaktadır.» (3)

«Eski Yahuda ülkesinden gelme ve içinde fırtınalar esen mistik bir soluk böylece asırların ötesinden aşmıştır ve bastığımız yeri sarsmağa devam etmektedir.

Böyle bir mayanın bize tesir ettiği nisbette biz, Orpheus'cu olmaktan (4) ziyade İbraniyiz.» (5)

Aynı emperyalist tesir sadece Avrupaya has değildir. «Batı düşüncüsü, kültürü ve medeniyeti» paravanası arkasında dünya, gayri-insanî bir ideolojinin emperyalizmi altında inlemektedir.

Avrupa medeniyetine girme ve Avrupa kültürünü taklit, zarurî olarak milletleri emperyalizmin avı

— Bundan tam 20 ay önce Türkiye'de düşmanın silahlanmakta olduğunu ve uyanılması gerektiğini bildiren yazılar mecmuamızın sayfalarını doldurmaktaydı. Eğer o günlerde mesuliyet deruhte eden insanlar uyanık olsaydı Türkiye bu badirelere düşmeyecekti. Eğer, Damadın yazı yazdığı Dönmenin gazetesi de dahil, gayri millî basın birkaç çapulcuyu kahrmanlaştırmıyorsa, röportajlarla şişirmeseydi, Türkiye bir ihtilâl ortamına sürüklenmeyecekti. Ama önce körükleyip sonra da macera anlatmak gayri millî basının kâr usullerindendir. Eğer, 12 Mart'a kadar devam eden hadiseler olmasaydı, bay damat, bir tefrika yazıp, onu kitap olarak bastırıp ve televizyonda gösterip nereden para kazanacaktı? Hiç olmazsa iyi bir kâr vasıtası oldu. Değil mi bay Damat?

kılâp aleyhtarlığı manasına geldiği, Amerika'da ise boşanma sebebi olacak vehamette bir akıl hastalığı telâkki edildiği düşünülecek olursa, Yahudiliğin milletlerin entellektüel hayatı üzerindeki zulmü iyice anlaşılabilir. Hoca veya Ruhban düşmanlığının ilerici telâkki edildiği bir dünyada, Yahudiye muhalefet en âdi ce oyunlarla cezalandırılmaktadır. Bu durum üzerinde millet evlâtları inceden inceye düşünmeğe mecburdurlar.

Tevrattan çıkan ifadeler ışığında, Yahudiliğin hasımlarını yok etmek için en iğrenç oyunları normal telâkki ettiğini görmüş oluyoruz. Aynı kanaatin bir başka vesikasını da 19. asırda yazılan sion seflerinin protokollerinde görebiliriz:

«Politikanın ahlâk mefhumu ile hiç bir münasebeti mevcut değildir. Ahlâka dayanan bir hükümet idaresi siyasi olamaz; nüfuz ve kudreti de devamsız, bekâsız olur. Hükümeti idare etmek isteyen hile ve hud'a ya baş vurmak mecburiyetindedir. Halk sınıfının açık kalplilik ve namuskârlık gibi mezîyetleri (mümeyiz vasıfları) kralları, en kudretli bir düşmandan daha kolaylıkla, tâc ve tahtlarından indirebildiğinden,

Yahudi Tellallığı Belgelerin Sarahatı Karşısında

İflâsa Mahkûmdur

haline getirmiş ve bu ülkeler sömürgeleşmişlerdir. Osmanlı İmparatorluğundan başlayarak bütün Asya milletleri ve zamanımızda Afrika milletleri, sömürülen ve emperyalizmin kucagina atılmaktadırlar.

İşte, bir örnek:

«Tarihi en büyük taklitçilik olmasına Çin'de rastlıyoruz. Batı akılcılığı, en aşırı biçimi olan Marxist felsefenin kılığı altında, bugünkü dünyanın en eski ve en yaygın zihniyetini, Çin medeniyetini gözlerimizin önünde yıkmakla meşguldür Marx'ın aracılığı ile Kutsal Kitabın ahlâkı Konfüçyüsü alaşağı edecek-tir.» (6)

En açık deliller ve sarîh belgelerle görüldü ki; bugün dünyayı «Avrupa Medeniyeti» adı altında istilâ eden; gayri-insanî, gayri-millî ve gayri-ilmî ideolojilerin kökü olan kültür Judaizm'dir. Yani Yahudi kültürüdür.

Tarih boyunca emperyalist ideolojilerin anası olan Yahudi ideolojisi ve kültürünün hedeflerini, mücadele metodunu iyice bilmek, emperyalizmi bilmenin temel şartıdır.

SİONİZMİN HEDEFLERİ

Yahudi ideolojisinin, yani Sionizmin hedefleri nelerdir?

Emperyalizmin beyni olan sionizmin hedeflerini, Yahudi ideolojisinin temeli olan muharref Tevrat'tan alınan aşağıdaki cümlelerle görelim:

«Milletlere baş olmak için beni korudun, bilmediğim bir kavm bana kulluk edecek, yabancı oğulları bana boyun eğecekler, kulakları işi-

Emperyalizme vücut veren düşünce

dince bana itaat edecekler, yabancı oğulları takatsız kalacaklar ve harsarlardan titreyerek çıkacaklar. (7)

«İşte benden sana miras olmak üzere milletleri, mülkünü olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim, onları demir çomakla kıracağın, bir çömlekçi kabı gibi onları parçalayacaksın.» (8)

«Ey sion kızı kalk da harmanı döğ, çünkü senin boynuzunu demir kılacağım ve senin tırnaklarını tunç kılacağım ve çok kavimler ezeceksin ve onların kazancını rabbe ve onların mallarını bütün dünyanın rabbi-ne tahsis edeceğim.» (9)

«Orduların Rabbi şöyle diyor: O günlerde milletlerin her çeşit dillerinden on kişi bir Yahudinin eteğine yapışacaklar ve sizinle gidelim, çünkü Allah'ın sizinle beraber olduğunu işittik diyerek yapışacaklar.» (10).

«Sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı yer sizin olacak.» (11).

Görülüyor ki muharref tevrat, Yahudilere bir dünya emperyalizmi tesis etmelerini emrediyor. Ve bunun yollarını gösteriyor. Bütün insanlığın köle ve yalnız Yahudinin efendi olduğu bir hakimiyet hayali, Yahudi düşüncesinin temelini teşkil eder. Bütün dünya Yahudinin mülkü, bütün milletler kölesi olacak, bütün dinler yokolacak ve Yahudi şeriatı

dünya nizamı olacak. Bu menhus gaye uğruna yapmadık alçaklık bırakmayan sion emperyalizmi dünyada bugün en güçlü devresini yaşamakta gizli, beynelmilel ve canavarca bir emperyalizmi tesis etmiş bulunmaktadır.

Bu çok kısa izahattan sonra sionizmin mücadele metodu hakkındaki vesikaları inceleyelim:

SİONİZMİN MÜCADELE METODU

«İşte sana karşı alevlenenlerin hepsi utanacak ve rüsvay olacaklar, davacıların bir hiç olacaklar, seninle çekişenleri arayacaksın ve bulamayacaksın, sana karşı cenk eden adamlar bir hiçmiş gibi ve olmayan bir şeymiş gibi olacaklar.» (12)

«Ey sizler... beni dinleyin: İnsanların hareketinden korkmayın ve onların sövmelerinden yılmayın. Çünkü güve onları esvap gibi yiyecek ve kurt onları yapağı gibi yiyecek.» (13)

«Sana karşı çıkan her dil suçlu çıkacak, sana karşı çıkan hiç bir silâh işe yaramayacak.»

Yukarıda zikredilen vesikaların tetkikinden anlaşılacağı gibi, Yahudilik, dünya diktatörlüğü kurmak hedefinde hiç bir ahlâkî kayıt ile bağlı değildir. Düşmanlar her şekil de kötülenecek, rüsvay edilecek ve Yahudiye karşı kimsede dilini kımıl datma iradesi kalmayacak. Bugün Rusya'da Yahudi aleyhtarlığının in-

makbul bir şey sayılmaz. Bu mezîyet ve vasıflar Hristiyan krallıklarının ayırd edici âlâmetleri olmalıdır. Biz, bunları hiç bir surette ken dimize rehber ittihaz etmemeliyiz.» (14)

(Devamı Gelecek Sayıda)

(3) — Avrupa Milletlerinin Karakteri — A. Siegfried Shf: 200 İstanbul Varlık Yayınevi.

(4) — «Orpheuscu ve Apolloncu olmaktan ziyade» ibaresi, Yunan Kültürüne bağlı olmaktan ziyade, Yahudi kültürüne bağlı olmak manasındadır.

(5) — Avrupa Milletlerinin karakteri, Shf: 204, A. Siegfried.

(6) — Siyasî Doktrinler Tarihi, G. Bauthol, Shf: 273, İst. 1963

(7) Tevrat, II. Samuel Kitabı, 22. Fası, 44 ve 46. cümle.

(8) Tevrat, Mezmurlar Kitabı, 2. Fası, 7. cümle.

(9) Tevrat, Mika Kitabı, 4. Fası, 18. cümle.

(10) Tevrat, Zekerya Kitabı, 8. Fası, 23. cümle.

(11) Tevrat, Tesniye Kitabı, 2. Fası, 23. cümle.

(12) Tevrat, İşaya Kitabı, 51. Fası, 11. cümle.

(13) Sion Önderlerinin Protokolleri, Fası 1, Çeviren General Sami Sabit Karaman, Ankara 1943.

(14) Sion Önderlerinin Protokolleri, Fası 1. Millet düşmanlarının İhanet Plânları.

15

AĞUSTOS

PAZAR

16

AĞUSTOS

PAZARTESİ

17

AĞUSTOS

SALI

18

AĞUSTOS

ÇARŞAMBA

G

E

C

E

N

A

H

A

F

T

A

100 Büyük Firma

İstanbul Sanayi Odası Türkiye'deki 100 büyük firmanın isimlerini açıklamıştır. İçlerinde birçok yahudi, rum ve ermeni sermayedarın bulunduğu bu 100 şirketin 12'si isimlerinin açıklanmasını istememişlerdir. İsmi açıklanan 88 firmanın yıllık ciro toplamı 17 milyar 607 milyon liradır. Rakamlar Türk ekonomisi üzerinde kimlerin hakim olduğunu gayet açık olarak göstermesi bakımından hayli enteresandır.

Yapıcı Görüşme

Pakistan hükümeti Birleşmiş Milletler aracılığıyla Hindistan'a yapıcı görüşmeler yapmayı teklif etmiştir. Öte yandan Amerikan Dışişleri Bakanlığı Pakistan'ın silah lisanslarının yenilenmeyeceğini açıklamıştır. ABD Pakistan'a 10 milyar dolardan fazla silah yardımı yapmaktaydı.

Esperanto

Kuran-ı Kerim nihayet esperanto diline de çevrilmiştir. Esperanto yahudilerin ortaya attığı ve bütün dünya milletlerine kabul ettirilmek istenen bir lisan çeşididir. Güya hayal edilen dünya yahudi devletinde Esperanto konuşma lisanı olarak kullanılacakmış.

Müslüman Oldular

Paris'de çıkmakta olan Le Monde gazetesinin verdiği bir habere göre İsrail'de 200 kadar yahudi İslâmiye'yi kabul etmiştir. İsrail'de, bu din değişikliği hareketlerine karşı telaş başlamış, yahudiler Kennesset'e (Millet Meclisi) müracaat ederek bu din değişikliği hareketlerinin derhal önüne geçilmesini istemişlerdir. Dünyanın en fanatik varlıklarının arasında böylelerinin çıkmasına sevinmemek elde değil. Darısı diğer yahudilerin başına...

Palamas'ın Sözleri

Yunan Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Palamas «Elefteros Kosmos» gazetesine verdiği demeçte: «Türk-Yunan dostluğu geçici bir buhran içinde bulunan Kıbrıs meselesinden farklı bir yönde mütalaa edilmelidir. İki ülkenin menfaatleri Kıbrıs'a bağlı kalmaz. Zira adava müdahale eden başka unsurlar da bulunmaktadır.» demistir. Dış kuvvetlerin etkisini öne süren Palamas'ın Türk-Yunan dostluğundan bahsetmesi, Kıbrıs meselesini yeni bir uyutma safhasına sokmak istemesinden başka bir mana taşımamaktadır. Yıllardır devam eden edebiyat bakımı ne zaman sona erecek?

Yahudiye Yardım

Suriye, Dünya Bankasının İsrail'in kara yolları şebekesini genişletmek gayesiyle istediği 30 milyon dolarlık yardımı vermeyi kabul etmesini tepkiyle karşıladı. Verilen bu karar Dünya Bankasına yahudilerin ne derece sızdığının belgesidir. Savaş içinde bulunan İsrail'e yapılan bu yardım neden aynı şekilde Arap ülkelerine yapılmaz?

ELLSBERG

Amerika Savunma Bakanlığına ait gizli belgeleri basına sızdıran yahudi Daniel Ellsberg'in davasına başlanmıştır. Gizli belgeleri yetkisiz olarak bulundurmak ve bunları şahsi maksatlar için kullanmak suçlarından yargılanacak olan Ellsberg'in 10 yıla kadar hapsi ve 10.000 dolara kadar para cezasına çarptırılması istenmektedir.

NEZARET

Siirte bağlı üç ilçenin ve Diyarbakır'a bağlı bir ilçenin belediye başkanları Diyarbakır Örfi İdare mahkemelerince gözaltına alınmışlardır. Gözaltına alınanlar şunlardır: Emin Özmen (Pervari), Bahattin Sevgili (Yanarsu), Cemil Akgül (Kurtalan), Mustafa Ramanlı (Batman).

KÖLN KONSOLOSLUĞU

Köln'deki Türk Başkonsolosluğu, kendilerine polis ve B. Alman Radyoları muhabiri süsü veren iki kişinin tecavüzüne uğramıştır. Konsolosun odasına girerek fotoğraf çekip, hakaret eden iki kişi daha sonra tekrar geleceklerini söyleyerek kaçmışlardır. Konsolosluğu basanların Almanya'daki birçok komünist faaliyete karıştıkları belirtilmektedir. Yukarıdaki resimde Almanya'da Berlin Türk Konsolosluğu önünde, Türk (!) Komünistlerinin Yunan piçleriyle birlikte yaptığı nümayiş görülmektedir.

Fidyeye

Filistin Kurtuluş Cephesine para temini için kaçırılan Tubborg'un Amerika'lı müdürü Viggo Rasmussen 3.5 milyon liralık fidye karşılığı serbest bırakılmıştır.

Sulzberger

New-York Times gazetesinin en tanınmış yazarlarından yahudi Cryus Sulzberger Ankara'ya gelerek Dışişleri Bakanı Osman Olcay'la görüşmüştür. Ayrıca Başbakan Erim ve Cevdet Sunay'la da görüşecek olan Sulzberger beynelmilel yahudiliğin mutemet adamlarından biridir. Türkiye'ye hayır için gelmediği tiynetinden belli olan bu adamın şu sıralarda Türkiye'ye gelişini manidar karşılanmış olup, hareketleri endişe ile takip edilmektedir.

İmam - Hatip Okulu

Demokratik Parti İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı Mehmet Araz İmam-Hatip Okulları ile ilgili bir açıklama yaparak: «Yüzelli senedir hiçbir okul bu derece rübet ve alaka görmemiştir. Görünen manzara onların tam manasıyla millî hüsnemizle ahenk ve muhabakat halinde maseri vicdanın ifadesi olduklarının delilidir.» demistir. Bu konuyla ilgili yorumumuzu yan sütunlarımızda bulacaksınız.

Deri Skandalı

Dış Ekonomik İlişkiler Bakanlığı Türk asıllı Müslüman bir Amerika'lı tüccarı, bozuk deri ceket ve yelek sattığı tesbit edilen bir firmanın ihracatçı belgesini iptal etmiştir. Bu hususta Bakan Özer Derbil, olayı doğrulayarak yeni bir zeytinyağı skandalına meydan verilmeyeceğini söylemiştir. Tüccarın parasının iadesi için bakanlıkça teşebbüse geçilmiştir. Öte taraftan İstanbul mali polisi Çağaloğlu Nuri Osmaniyede kurulu dört deri ve süet mağazasında yaptığı kontrolde külliyeletli miktarda döviz ele geçirmiştir. Bunlardan bir kısmı yahudidir. (66)

M. Ali Aybar

M. Ali Aybar yazılı olarak verdiği beyanatta, yeni hazırlanan

M. ALİ AYBAR

nan anayasaya karşı çıkarak, sosyalizmi yasaklama gayesini güttüğünü bu sebeble günümüzün demokrasi anlayışıyla bağdaşmadığını ileri sürmüştür. Aybar beyanatında: «Emekçi halkın haklarını savunan sosyalist bir parti mutlaka kurulacaktır.» demistir. Dün demokrasinin kökünü dinamitleyen 16 Haziran hadiselerinin tahrik ve alkışçısı Aybar sıkıştığı zaman demokrasiye nasıl yapıyor değil mi?

Yaşasın Adalet

Sadi Koşç, Senato'da yaptığı konuşmada İtalya'ya karışık zeytinyağı satan yahudi Gomel-Zigna firması hakkında yeniden soruşturmaya geçildiğini açıklamıştır. Koşç bu konuda: «Konu Vedat Altuna tarafından Başbakanlığa ihbar edilmiştir. Bunun üzerine maliye bakanlığından bir müfettiş işe memur edilmiş ve hazırlanan dosya adalet in-tikal ettirilmiştir. Ayrıca hakim Altuna'ya da teşekkür edilmiştir.» şeklinde konuşmuştur.

19

AĞUSTOS

● PERŞEMBE

20

AĞUSTOS

● CUMA

21

AĞUSTOS

● CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

General Mc Arthur

Amerikanın eski Başkanlarından Harry Truman General Mc. Arthur'un görevinden uzaklaştırılmasına sebep olan hadiseleri açıklamıştır. General Mc. Arthur'un Mançurya'daki komünist üstlerini bombalamak istemesi, Çin sahillerinin abluka altına alınmasını istemesi ve Formosadaki Mil-

TRUMAN

liyetçi Çin kuvvetlerinin Kore savaşında kullanılmasını istemesi gibi isteklerinin üçüncü dünya savaşının çıkması için yeterli sebep teşkil ettiğini söyleyen Truman, ayrıca Mac Arthur'un başkanlık oteritesine saygı göstermediğini ve idaredeki geleneksel sivil üstünlüğe meydan okuduğunu belirtmiştir. Halbuki aslında General Mac Arthur bir Amerikan milliyetçisi olup, Amerika'nın menfaatini herşeyin üstünde tutan bir kişidir. Fakat Çinin komünistleşmesini isteyen yahudi politikasına alet olmak istemediği için uzaklaştırılmıştır.

TRT Soruşturması

TRT Genel Müdürü General Musa Ögün TRT'deki milyonluk hesapları incelemeye başlamıştır. Yapılan tahkikat neticesinde eski genel müdür Öztürk'ün TRT'den fazla olarak 400 bin lira tazminat aldığı tesbit edilmiştir. Ayrıca Ankara televizyonunda 625 kişinin çalıştığı ve bu rakamın Ankara'daki televizyon sayısına oranla dünya rekoru olduğu ortaya çıkmıştır.

Manço

İstanbul polisi Barış Manço isimli kadın kılıklı bir şarkıcıyı asker kaçağı olarak aramaktadır. Polis Manço isimli palyoçoyu arayadursun Manço İstanbul'un çeşitli semtlerinde konserler vermeğe devam etmektedir. Kıyafetiyle bir erkek den ziyade kadını andıran Barış Manço'nun nasıl askerlik yapacağı merak konusudur.

Pierre Uri

Yahudi asıllı Fransız profesörü Pierre Uri «Orta-Doğu meselesinin çözüm yolunun boğazlardan geçtiğini» söylemiştir. Bu hususta Uri: «Orta-Doğu'ya barış getirmeyi şimdiye kadar kimse beceremedi. Bu işi ne Rogers yapabilir ne de bir başkası. Tek hal yolu dünya'daki üç büyük su yolunun (yani Süveyş, Panama ve boğazların) uluslararası bir komisyonunun yönetimine verilmesidir.» demektedir.

Bu hususta Türkiye'nin tutumunun menfi olacağını söyleyen bir muhabire Uri: «Türkiye'nin Uluslararası bir komisyonun yönetiminden kaybedeceği birşey yoktur. Aksine Türkiye için daha rahat bir durum olacaktır» demiştir.

Süveyş kanalının açılabilmesi için diğer iki önemli su yolunun da mutlaka bir komisyona verilmesini iddia eden Uri'nin bu iddiası doğrudan doğruya beynelmilel yahudiliğin tezgahladığı yeni bir oyundur. Dünyadaki bütün milletlerarası komisyonlara hakim olan yahudiliğin bu yolla milletleri esaret altına almak istemesi yeni bir oyun değildir. 1945'lerden bu yana bu oyun zaman zaman sahneye konulmak istenmiştir.

Beynelmilel yahudiliğin a-jam Pierre Uri «Sovyetler Birliği boğazlar konusunda, Amerika Birleşik Devletlerinin Panama konusunda gösterdiği

PIERRE URI

İlgili gösteriyor. Gördüğümüz gibi herşey birbirine bağlıdır.» diyerek sanki babasının malı üzerinde tasarruflarda bulunuyor.

Orta-Doğu'da savaş bitecekmiş diyerek Türkiye'den fedakarlık istemek kadar büyük bir namussuzluk olamaz. Ecdadımız boğazları kan dökerek, can vererek almışlardır. Bugün filanca devletin menfaati söz konusu diye vatanımızın gözbebeği boğazlar konusunda böyle bir teklifin adını dahi duymağa tahammülümüz yoktur.

Bunu dost düşman böylece bile...

İSRAİL'E KAÇTI

İsrail'de iplikçilik yapan, bir yolunu bularak Türkiye'ye gelip filmcilğe başlayan İzak Benardate, Türkiye'de çevirdiği dolapların su yüzüne çıkması tehlikesiyle karşılaşınca İsrail'e kaçmıştır. İzak bu hususta habasına yazdığı mektupta «Yine iplik fabrikasına döneceğim. Çünkü Yeşilçam garip bir yer. Her gün ipliğim pazara çıkabilir» demektedir. Hâlâ utanmadan yahudilerin Türkiye'yi soymadığını iddia edenler çıkar mı dersiniz?

YAZIK DEĞİL Mİ?

Gümrük ve Tekel Bakanı Haydar Özalp Cumhuriyet Senatosunda yaptığı konuşmada, kilosu 24 liraya mal edilen çayın dış ülkelere 283 kuruştan satıldığını açıklamıştır. Özalp, ayrıca dış pazar bulunamaması sebebiyle her yıl çok miktarda çayın denize döküldüğünü anlatmış, «Üzülerek beyan edeyim ki, 20 yılda çok acele ip olan bu denize dökme işi gerçektir.» demiştir. Millî ekonomî böyle mi kalkınacak?

TERFİLER

Yüksek Askerî Şûra, çalışmalarını tamamlayarak, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetlerinden toplam olarak 44 albayın generalliğe terfi etmelerini kararlaştırmıştır. Bu arada Albaylıkta 8 yıllık süreleri dolmuş ve terfi edemeyen 500 kadar albay da emekliye sevk edilmiştir. Ayrıca Askerî Şûra 4 korgeneralin, orgeneralliğe yükseltilmesini kararlaştırmıştır.

RAHİP OKULU

1844 yılında bir metropolit tarafından kurulan Heybeliada Rum rahipler okulunun yüksek kısmı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından Özel Okullar Kanununa aykırı olduğu sebebiyle kapatılmıştır. Lise mezunlarının kabul edildiği yüksek kısımda 4 yıl hristiyanlık öğrenimi gören öğrenciler kışlarda papaz olarak görev almakta idiler. Temennimiz bir fesat yuvası olan bu okulun orta kısımlarının da kapatılmasıdır.

İmam-Hatip Okulları
Hakkındaki Karar
Tashihe Muhtaçtır

Evvelki hafta Millî Eğitim Bakanlığının bir tammimiyile kapatılan İmam-Hatip Okullarının birinci devresi üzerinde başlayan tartışmalar, gerek mecliste gerekse basında epeyce yer işgal etti. Bu mesele hâlâ tazeliliğini muhafaza etmektedir.

Millî Eğitim Bakanlığı, İ. H. Okullarının orta kısmını kapatır ve tek tip Orta Okul haline geçirirken şu gerekçeyi göstermektedir. İmam-Hatip Okulu'nun orta kısmına gelen talebe, zihni ve fikri banyo itibarıyla, okutulmuş dini bilgileri hazinedecek durumda değildir. O halde genel kültürle mücehhez hale getirecek bir orta Okul devresinden sonra ancak dinî dersler okutulabilir. Bunun için de meslek dersleri ancak lise kısmında okutulmalıdır.

Bu görüş belki samimî niyetlerle ileri sürülmüşdür. Ama dünyadaki eğitim uygulamasını bilenler için, sağlam bir görüş muamelesi görmeyecektir. Bilinen bir gerçektir ki, eğitim sistemlerini yıllar yılı uygulamaya çalıştığımız devletler, Japonya'dan Avrupa devletlerine kadar, daha ana okullardan itibaren dinî bilgiyi ve telkini vermek için çalışmaktadırlar. Ana okullarının umumiyetle rahibeler tarafından yönetilişi bunun açık belgesidir. Ayrıca, küçük yaşta itibaren eğitim faaliyeti gören Ruhban Okullarının yanında, ilk tahsilden Üniversiteye kadar programlara konulan din dersleri, zihni eğitimin kaçınılmaz bir şartı olarak bilinmektedir.

Çocuğun dinî bilgileri anlayamayacağı hususu, modern psikoloji tarafından da rahbet görmemektedir. Küçük yaşta okulların eğitimi üzerinde ilmi çalışmalar yapan psikologlar, feridin doğuştan inanca, inandığı varlığın emirlerine uyma, dua etme, dar zamanlarında sığınma (iltica etme) duygularına sahip olduğunu belirtmektedirler. Daha küçük yaşta, dinî eğitimden geçmeyen, din duyguları beslenmeyen fertlerin ruhen anormallikler içinde bulunduğu da yine psikolojinin ortaya koyduğu bir hakikattir. Bunlar, lise seviyesindeki bir ferdin bilmesi gereken hususlar olması hasebiyle, aksi bir fikri ileri sürmek, samimiyetten uzak bir davranış olur, zannındayız.

İmam-Hatip okullarının genel kültüre sahip olmasını temin düşüncesi de, herhalde yerinde değildir. Samimî ve art niyeti olmayan herkes itiraf eder ki, İmam-Hatip Okulu, orta ve lise kısmıyla, orta dereceli bir okuldan (lise v.s.) beklenen genel kültüre sahip olduğunu isbat etmiştir. Dolayısıyla, İmam-Hatip Okuluna genel kültür vereceğiz düşüncesinin sebep olduğu bir tadil tasarısı, efkârı umumiyede tatminkâr bir durum meydana getirmeyecektir.

Son olarak şunu belirtelim ki, eğer İ. H. Okullarında yapılması düşünülen değişiklik, yıllardan beri, belirli çevrelerin, sürdürdüğü menfi propagandanın mahsulü değilse, kültürlü, asrî problemlerine vakıf, bilgili din adamı yetiştirme düşüncesine samimiyetle inanılıyorsa ve «cabil hocalar var, hura-feler var» propagandasının yeniden hortlaması istenmiyorsa, alınan kararın tashihi zaruridir. Aksi halde millete ve dine olan düşmanlığı İmam-Hatip düşmanlığı şeklinde maskeleyen hainler bayram yapacaklardır. Halbuki milletin arzusunun gerçekleştirilme, bir mesul şahıs için en büyük gaye olmalıdır. Zira tarih, bir ferdi millete hizmet edip etmemesi durumuyla muhakeme eder. Milletin, gelinlik kızının çeyizini satarak yaptırdığı bu okulları hedef yapmak milleti memnun etmez. Milletin, mesullere kırgın duran bakışının anlaşılacağını ümit ederiz.

«Acaba

Kemal

Biselman da mı?»

basında
ideolojiler
kavgası

Diye Bir Soru Şekillenmektedir

12 Mart Muhtırası'nın verilmesinden ve Erim'in hükümeti kurmasından sonra 11 ilde ilân edilen Sıkıyönetim, komünist yayın organlarının pek çoğunu ortadan kaldırmıştı. Pravda'dan daha şirret, Bizim Radyo'yu fersah fersah geçmiş komünist propaganda Ant, İşçi-Köylü, Emek, Proleter Devrimci Aydınlık ve Devrim gibi gazete ve mecmuaların kapatılmasıyla yavaşlamıştı. Ama böyle sıkışık bir zamanda da gazete ve mecmuasız edilemezdi. O halde bir yayın organı lâzımdı. Bunu kim çıkarabilirdi. Yukarıda ismi geçen gazete ve dergilerin yazarlarından pek çoğu tutuklanmış veya yurt dışına kaçmışlardı. Buna rağmen tutuklanmayan birkaç kişi vardı. Devrim ve Ant'ın tutuklanmayan yazarlarını Ke-

mal Biselman'ın toplaması düşünüldü. Ve Kemal Biselman-Osman Saffet Arolat ikilisi yayın hayatına Ortam'ı çıkardılar. Ne var ki Osman Saffet kısa bir müddet sonra Sıkıyönetim tarafından tutuklandı. Fakat Ortam devam etti. Çıkışından bu yana Ortam'a yazı yazanlardan 4 tanesi (İlhami Soysal, Mümtaz Soysal, Muhammer Aksoy, Ali Sirmen) daha tutuklanmıştır.

Ortam, haber tarzında yayın yapmaktadır. Bu kendisinin daha çok işine gelmektedir. Zira yorumun «bağlayıcılık» hususiyetinden böylece korunabilmektedir. Haber-yorum tarzında verdiği olayları, yine o belli sloganlarla perdelemektedir «Devrimcilik, ilerililik v.s.» gibi ekşimis sloganlar hâlâ Ortam'ın savfalarında revaç bulmaktadır. Ortam'ın elbilletiyle bilhassa son günlerdeki yayınlarıyla daha belirli hale gelmiştir. Meselâ Sıkıyönetim mahkemelerinden bahsederken. Savcıların iddianamelerini birkaç satırla geçiştirmesi buna mukabil. Türkiye'nin ki-

zıl cehenneme itilmesi için çaşıp birkaç eskiyaya kahraman süsünü vermesi bunun en açık misalidir. Sıkıyönetim mahkemeleri hakkındaki yazıları okuyanlar, Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde meydana getirilen Türk ordusu ve milletiyle komünist çapulcularının mücadelesini Talebe Cemiyeti Erhan Erdoğan'ın ağzından veren Devrim'i hatırlamışlardır.

Dün Devrim, hadiseyi komünistlerin ağzından veriyordu, bu gün de Ortam. Vatana ihanetten muhakeme edilenlerin, iddia makamına, Türk Ordusuna yönelttikleri ithamları sanki geçmiş gibi sıralamaktadır.

Ortam bu muhtevasıyla, komünistlerin hararetle okuduğu bir mecmua oladursun, Mahir Kaynak misalinden dillanmış bir kısım devrimci (!) ise, daha önceleri aşırılıklarıyla tanınmayan bir Kemal Biselman'ın birden bir böyle hızlı bir mecmua ile ortaya çıkışını siyaha ile karşılamaktadırlar. Şimdi pek çok kafada «Acaba Kemal Biselman da mı?» diye bir soru şekillenmektedir.

Yahudiliğin Basın Politikası Nedir?

Basın denilen kuvvetin önemi kavrayan ilk milletin yahudiler olduğunu kabul etmek lâzımdır. Bütün dünyada ilk matbuat hareketleri yahudiler tarafından tanzim edilmiştir. Öyle ki, Osmanlı İmparatorluğunda dahi matbuat hayatına ilk atılanlar yahudiler olmuştur.

«Türkiye'de ilk matbaayı kurarak ibrance bir tarih kitabı basmış olan yahudilerin, bu tarih kitabının üzerindeki tarih 1490 yılını göstermektedir.» (Basın Yayın Tarihi, A. Tuglar. Shf. 5)

Bu suretle başlayan sızma faaliyetleri günümüze kadar devam etmiş, bilhassa tanzimâtla sür'at kazanarak, zamanımızda had safhaya varmıştır. Yahudilerin dünya ve Türkiye basın hayatı üzerindeki oynadığı rolü iyice anlayabilmek için Slon Önderlerinin Protokollerinin 12. faslından bazı bölümler zikrederim:

«Basının şimdiki rolü nedir? İhtiraslar alevlendirmek ve parti bencilliklerini beslemek. Bugünkü basın faydasızdır, infaidsızdır, yalancısıdır ve pek çokları onun neye yaradığını bilmez. Biz onun sırtına eğer vuracak, ağzına da kuvvetli bir gem takacağız...»

...Bizim kontrolümüz dışındaki hiçbir şey yapılamayacak-

tır. Bu netice bugün elde edilmiş gibidir. Çünkü dünyanın her tarafından gelen bütün havadisler bir ajans tarafından alınmaktadır. Bu ajansların hensi müesseselerimiz arasına girecek ve istemediğimiz hiçbir şey yavmayacaklardır...

...Tarafımızdan neşredilecek bütün gazeteler en ayrı dilek ve düşüncelerde görünerek, güven kazanacaklar ve emniyetsiz hasım'larımızı aldatarak zararsız bir hale getireceklerdir...

Her çeşit gazetemiz olacaktır: Aristokrat, cumhuriyetçi, ihtilâlcî hattâ anarşist... Bu eller cemiyetin deşicimini hızlandıracak ve fikirleri bize uyan istikamete yönelteceklerdir...

Yukarıdaki ifadelerin ışığı altında Türk basın hayatını kontrolü altına alanların oynadıkları oyunlar, takındıkları tavırlar daha iyi anlaşılabilir. Bu açıdan baktığımızda iki dönme kardesin kurduğu basın tröstünün ahlakımız ve siyasi hayatımız üzerinde yaptıkları tahribat, önce Alman, sonra Amerikan mandacılığı yapıp, nihayet komünizme kucak acan gazetelerin 12 Mart muhtırasından sonra yeniden anti-komünist havaya bürünmeleri ne güzel açıklık kazanıyor. Onun için biz basına «gayri millî» diyoruz.

CUMHURİYETTE DÜZEN DEĞİŞİKLİĞİ

«Prof. Eduard Goldstücker. Bir Çekoslovak Aydını. Halen İngiltere'de Sussex Üniversitesi'nde öğretim görevlisi. Önümüzde, kendisiyle yapılmış bir görüşmeyi yayınlayan «Encounter» dergisinin son sayısı.

Bir soruya şu cevabı veriyor: «Anladım ki, üyesi bulunduğum Komünist Partisinin niyeti açıkça yalan olan bazı şeyler hakkında kamu oyunu inandırmak için, kamu oyunu aldatmaktır. Parti gerçekle ilgili değil yalana kamu oyunu inandırmak için belli tedbirlerle ilgili şu sonuca vardı: Bu sistem yalanı propaganda ve politikasının temeli olarak kullanılmaktadır»

Oportünist, hipokrat (ikiyüzlü) sözde aydınların kurbanı bir patolojik olayın kahramanı. Sormak gerek; Marksist ve Leninist bir düzende üniversite ve TRT özerkliği var mıdır? Anayasa mahkemesi ve danıştay var mıdır? Kişi hakları ve özgürlükleri var mıdır? Siz mi Anayasayı savunuyordunuz? Yoksa onu yıkarak yerine inançlarınızın düzenini mi kurmaya çalışıyordunuz? Orta Doğu Üniversitesi'nde meydan savaşına tutuştuğunuz, devletin iç ve dış güvenliğinden sorumlu Türk Silâh Kuvvetleri mi faşist silâhlı güçlerdi? Şehit er mi faşist silâhlı kişi idi? Yoksa devletine, millete, tarihine bağlı vatan görevi yapan şerefli Türk Silâh Kuvvetlerinin bir mensubu muydu?»

Fikret Ekinci, Cumhuriyet, 15 Ağustos 1971

—Ortam'ın 12. sayısının mahkemelerle ilgili yazısının başlığı bu şekildeydi. Ve bütün yazıyı Irfan Uçar'ın ifadeleri dolduruyordu. Savcının iddianamesinden ise iki satırla bahsetmişti. Neredesin gazetecilik namusu?

ECEVİT KONUŞUR DA BABAN SUSAR MI YANI?

«Bulgaristan'da Bulgarlara: «Sizin kolektivistizminize hayranım» diyen sonra da bu söz resmi Bulgar ajansında yayınlanınca Cumhuriyet Halk Partisi Grubuna koşarak «Ben kolektivistizm demedim, kooperatifçilik dedim» diye tevil etmeye çalışan, Almanya'da aşırı solcu elemanlarla konuşurken onlara hoş görünmek amacıyla: «Bana sosyalist dersiniz sizlere teşekkür ederim!» diyen, Kurultay'ın kürsüsünde kendisine mensup genç bir İstanbul delegesi avukat «Atatürk'ü elbet eleştireceğiz!» diye bağırırken ona vecap vereceğine onu alkışlayan Ecevit.....

Hem sayın Ecevit değil midir? Pek yakın bazı arkadaşları ile Antalya'da Atatürk'ün partisi bir sınıf partisi haline getirilmelidir!» diyen Siz değil misiniz? Atatürk'ün partisinin genel sekreteri olarak, Halk Partisini doğu mitinglerine angaje eden.. Türkiye'nin NATO politikasını Kadıköy'ün de eleştiren, marksist Allende'ye partiden elçi gönderen.... «Toprak işleyen, su kullananın sloganını Fransız Komünist Partisi son seçimlerde Fransa'nın sarp dağ bölgelerinde kullanmıştı. Bunu, parti meclisinde arkadaşlarınıza söylemiş mi idiniz?

Parti merkezini sizin her emrinize (evet) diyen birtakım kişilerle birlikte bir mütegalibe dostlar mahfeli haline getirdiniz!.. Bir taraftan İnönü'nün teveccühünü kaybetmemen, onun sillesini yememenin çaresini arıyordunuz. Diğer taraftan da kendi ikbalinize omuz verecek insan ve gruplara göz kırpmak mecburiyetinde kalıyordunuz. Bu iki zıt işi bir arada yürütemediniz, asabınız bozuldu, ve 12 Mart muhtırasıyla ümidinizin tam kırıldığı bir sırada laçkalaşan asabınızla istifa ettiniz. Aslında İnönü rahat etti!..»

Cihad Baban, Cumhuriyet, 17 Ağustos 1971

Meselâ

Şimdi Siz

Hangi

Devirdesiniz?

«İnsan soyunun maymundan türediği Darwin'den beri geçerliliğini koruyan bilimsel bir saptama olmakta devam etmektedir. Morris'in «Çıplak Maymun»unun önemli, maymundan oluşan insan soyunun, gidecek, farklı karakteristikleri geliştirdiği ve uygarlık tarihi boyunca geçirdiği evrim sonucunda kökenlerinden kopup uzaklaştığı yolundaki genellemesi varsayma karşı çıkmaktadır. Morris, insanın maymundan oluştuğunu kabul etmekte, buna karşılık, uygarlığın belirli aşamalarındaki, kültür biçimlemelerinin, maymunu nitelikleri ortadan kaldırmadıklarını öne sürmektedir: «Homo sapiens bilgisini ne kadar çoğaltmış olursa olsun, yine de çıplak maymun olarak kalmış; davranışlarını ne kadar asil nedenlere dayarsa dayasın, yine de ilk bastaklı o pek asil olmaman güdülerden vazgeçmemiştir.» Morris'e göre insanın soyunun gelişme sürecindeki evreler «Orman maymunundan düzlük maymununa, düzlük maymunundan avcı maymuna, avcı maymundan toprağa bağlı maymuna, toprağa bağlı maymundan da kültür sahibi maymuna» dönüşmekle sınırlıdır.

Ali Hikmet, Cumhuriyet, 19 Ağustos 1971